

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ A DANÍ

Způsoby pořízení a financování dlouhodobého majetku
Methods of Acquiring and Financing Fixed Assets

Student:
Vedoucí bakalářské práce:

Radka Hanzlová
prof. Ing. Viola Šebestíková, CSc.

Ostrava 2020

Zadání bakalářské práce

Student: **Radka Hanzlová**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Téma: **Způsoby pořízení a financování dlouhodobého majetku**
Methods of Acquiring and Financing Fixed Assets
Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Charakteristika způsobu pořízení a financování dlouhodobého majetku
 3. Komparace vybraných forem financování
 4. Aplikace vybraných způsobů financování dlouhodobého majetku na praktickém příkladě
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

VALACH, Josef. *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 513 s. ISBN 978-80-86929-71-2.
VALOUCH, Petr. *Leasing v praxi – praktický průvodce*. 5. vyd. Praha: Grada Publishing, 2012. 120 s. ISBN 978-80-247-4081-2.
HRUŠKA, Vladimír. *Účetní případy pro praxi 2019*. Praha: Grada Publishing, 2019. 232 s. ISBN 978-80-271-0866-4.

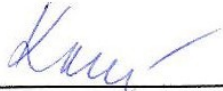
Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **prof. Ing. Viola Šebestíková, CSc.**

Datum zadání: 22.11.2019
Datum odevzdání: 07.05.2020

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

doc. Ing. Lenka Kauerová, CSc.
proděškanka pro studium
na základě pověření k jednání č.j.
VSB/19/050319/9900 ze dne 24. 9. 2019

Prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci vypracovala samostatně a přílohy jsem převzala od společnosti.

V Ostravě dne 5.5.2020

Radka Kamešová
jméno a příjmení studenta

Obsah

1	Úvod.....	4
2	Charakteristika způsobu pořizování a financování dlouhodobého majetku	6
2.1	Charakteristika dlouhodobého hmotného majetku.....	6
2.1.1	Oceňování dlouhodobého hmotného majetku	9
2.1.2	Technické zhodnocení	10
2.1.3	Odpisy dlouhodobého hmotného majetku	11
2.1.4	Způsoby pořízení dlouhodobého hmotného majetku.....	14
2.2	Zdroje financování majetku	16
2.2.1	Interní zdroje financování	17
2.2.2	Externí zdroje financování.....	20
2.2.3	Alternativní zdroje financování	26
3	Komparace vybraných forem financování.....	30
3.1	Vybrané formy financování majetku a jejich srovnání	30
3.1.1	Pořízení dlouhodobého majetku z vlastních zdrojů.....	31
3.1.2	Pořízení dlouhodobého majetku formou leasingu	32
3.1.3	Pořízení majetku prostřednictvím úvěru.....	34
3.1.4	Komparace vybraných forem financování.....	36
3.2	Srovnávací metody	39
4	Aplikace vybraných způsobu financování dlouhodobého majetku na praktickém příkladě	44
4.1	Představení účetní jednotky	44
4.2	Pořízení majetku a zhodnocení formy financování.....	44
5	Závěr	50
	Seznam použité literatury	52
	Seznam zkratk	57
	Seznam tabulek a obrázků	
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 Úvod

Cílem bakalářské práce je charakterizovat dlouhodobý hmotný majetek jako předmět účelný k tomu, aby účetní jednotka mohla fungovat. Dále charakterizovat dílčí způsoby pořízení dlouhodobého hmotného majetku a způsoby jeho financování pomocí jednotlivých zdrojů krytí. Tyto charakteristiky budou napomáhat k následné komparaci a aplikaci vybraných forem financování a zvolení té nejvhodnější z nich.

Nedílnou součástí majetku většiny účetních jednotek tvoří dlouhodobý hmotný majetek, protože pomocí něj může uskutečnit svou ekonomickou činnost. Tento majetek může účetní jednotka získat různými způsoby a tyto zvolené způsoby mají odlišné dopady na účetní výkazy, výši daně z příjmů či celkovou stabilitu podniku. Ovšem pouze zvolení způsobu pořízení nepatří mezi důležitá rozhodnutí, záleží také na skutečnosti, z jakých zdrojů bude majetek financován. Obecně by mělo platit takzvané „zlaté bilanční pravidlo“ tedy krátkodobý majetek financován krátkodobými zdroji a dlouhodobý majetek zdroji dlouhodobými. Protože dlouhodobý hmotný majetek tvoří důležité místo v účetní jednotce, zaměříme se právě na něj, tedy na dlouhodobý hmotný majetek nejčastěji využívaný (například stroje, auta a tahače).

Ve druhé kapitole, která je teoretická, se budeme zabývat základní charakteristikou dlouhodobého hmotného majetku, jeho oceňováním, technickým zhodnocením a způsoby odpisování. Důležitou částí bude popis jednotlivých způsobů pořízení a způsobů financování dlouhodobého hmotného majetku.

V následující kapitole rozebereme vybrané formy financování a stručně je popíšeme. Vymezíme si vzniklé náklady související s jednotlivými druhy pořízení. A na názorných příkladech si představíme dvě často používané metody pro srovnání vybraných forem financování. Metodu diskontovaných výdajů a metodu čisté výhody leasingu. Obě metody s ohledem na daňovou úsporu a faktor času. Nezapomeneme na vymezení jednotlivých výhod a nevýhod forem financování, které převedeme do tabulky a tím vymezíme rozdíly mezi nimi (vlastnictví majetku, kdo jej odepisuje, administrativní náročnost při pořízení).

Praktická kapitola, zaměřená na konkrétní příklad ze situace vybrané účetní jednotky, která se v předchozích 3 letech rozhodovala o pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Nejdříve účetní jednotku představíme, a vybereme si majetek, který již pořídila. Tento dlouhodobý hmotný majetek nejprve pomocí metody diskontovaných výdajů a poté metodou čisté výhody leasingu zhodnotíme z hlediska výhodnosti zvolené formy financování.

Závěrem bude zhodnocení celkové situace podniku a jeho možností z hlediska pořízení dlouhodobého hmotného majetku i z jiných zdrojů.

Bakalářská práce je zpracována k právnímu stavu k 1. lednu 2020, za použitím metody diskontovaných výdajů, metody čisté výhody leasingu, metoda analýzy, komparace a popisu.

2 Charakteristika způsobu pořízování a financování dlouhodobého majetku

Součástí této kapitoly bude vymezení podstaty dlouhodobého majetku, jeho charakteristiky a základní vlastnosti. Dále se budeme zabývat problematikou oceňování majetku, technického zhodnocení a v neposlední řadě i odepisování dlouhodobého hmotného majetku. Práce je zaměřena na problematiku dlouhodobého hmotného majetku, proto budou kapitoly věnovány pouze této disciplíně stálých aktiv. Ostatní majetek bude jen nastíněn.

Důležitou částí této kapitoly bude i charakteristika pořízení a financování majetku účetní jednotky, protože tvoří velkou část hodnoty společnosti a rozhodnutí o způsobu financování může být pro účetní jednotku klíčové. Dlouhodobý majetek je jedna z nejdůležitějších složek aktiv podnikatelské účetní jednotky, protože umožňuje provozovat její podnikatelskou činnost a protože jeho hodnota je přemísťována do nákladů, tedy ovlivňuje výsledek hospodaření a má také vliv na výši daňové povinnosti k dani z příjmů.

V rámci kapitoly budeme interpretovat základní typy zdrojů financování účetní jednotky a jednotlivě je budeme charakterizovat. Některých zdrojů financování se pouze dotkneme charakteristikou a vytyčením výhody tohoto zvoleného způsobu. U jiných, jako kupříkladu u leasingu, budeme věnovat větší pozornost, abychom tyto informace dále využili v praktické aplikaci.

2.1 Charakteristika dlouhodobého hmotného majetku

Dlouhodobý majetek je vymezen v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví (dále ZoÚ), ve vyhlášce Ministerstva financí č. 500/2002 Sb. a v českých účetních standardech (dále ČÚS). Zapisujeme jej ve výkazu rozvaha na straně aktiv a řadíme jej mezi stálá aktiva. Dlouhodobý hmotný je typický svou fyzickou podstatou, je časem opotřebováván, má dobu použitelnosti delší než jeden rok a jeho cena přesahuje výši stanovenou účetní jednotkou.

Výši ocenění pro zařazení do dlouhodobého majetku si stanoví účetní jednotka sama ve vnitropodnikových směrnících. Majetek, který nedosahuje hranici ocenění stanovené účetní jednotkou, řadí do skupiny zásob.

Struktura majetku (DHM, DNM) podle ČÚS číslo 013, v souladu s vyhláškou č. 500/2002 Sb.:

B.I. Dlouhodobý nehmotný majetek

1. Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje
2. Ocenitelná práva
 - 2.1. Software
 - 2.2. Ostatní ocenitelná práva
3. Goodwill
4. Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek
5. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek a nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek
 - 5.1. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek
 - 5.2. Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek

B.II. Dlouhodobý hmotný majetek

1. Pozemky a stavby
 - 1.1. Pozemky
 - 1.2. Stavby
2. Hmotné movité věci a jejich soubory
3. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku
4. Ostatní dlouhodobý hmotný majetek
 - 4.1. Pěstitelské celky trvalých porostů
 - 4.2. Dospělá zvířata a jejich skupiny
 - 4.3. Jiný dlouhodobý hmotný majetek
5. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek a nedokončený dlouhodobý hmotný majetek
 - 5.1. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek
 - 5.2. Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek

Bez ohledu na výši ceny řadíme do skupiny dlouhodobého majetku pozemky, stavby (právo stavby, byty a nebytové prostory, technické rekultivace, otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť), ložiska nevyhrazeného nerostu, předměty z drahých kovů a umělecká díla.

U ostatního majetku neuvedeného výše, rozhodnutí o výši ceny, od které bude účetní jednotka účtovat o majetku jako o dlouhodobém, musí zvážit z hlediska předmětu podnikání, plánované době použitelnosti a dalších důležitých aspektů, protože položka dlouhodobého majetku ovlivňuje podstatně aktiva, a prostřednictvím odpisů je ovlivňován i výsledek hospodaření. Pokud majetek nedosahuje vymezené ceny, účetní jednotka jej zařadí do skupiny drobného hmotného majetku a účtuje o něm prostřednictvím nákladových účtů třídy 5, zejména účet 501 pro hmotný majetek, a 518 pro majetek nehmotný. Veškerý pořizovaný majetek je účetní jednotka povinna podle platných účetních předpisů evidovat, vést karty majetku a inventarizovat k rozvahovému dni. Pokud se jedná o skupinu drobného majetku, měla by účetní jednotka evidovat i tento majetek zvlášť. Tyto evidence včetně odpisových plánů je účetní jednotka povinna archivovat podle ZoÚ § 31, odstavce 2b, po dobu 5 let.

Dlouhodobý majetek z účetního hlediska dělíme do tří základních skupin: dlouhodobý hmotný majetek (dále jen DHM), dlouhodobý nehmotný majetek (dále DNM) a dlouhodobý finanční majetek. Dlouhodobý hmotný majetek dále členíme na DHM neodepisovaný, o kterém účtujeme prostřednictvím účtů skupiny 03, kam například patří umělecká díla, sbírky a pozemky, u kterých se předpokládá jejich časové zhodnocení. Pokud se na pozemku nachází vlastní stavba, je třeba tyto dva majetky účetně oddělit, i když tvoří jeden celek. Tak tomu bude i v případech, kdy vlastníme pozemek, ale už nevlastníme stavbu na něm. Stále platí pravidlo, že se musí tyto položky oddělit, a cizí stavbu bude odepisovat její vlastník.

Dále se člení na DHM odpisovaný, o kterém účtujeme skrze účtové skupiny 02, kam spadá většina majetku, protože se vlivem používání postupně fyzicky opotřebovává, a v případě nehmotného majetku technologicky zastarává, tudíž je třeba tyto skutečnosti vyčíslit, k čemuž nám slouží odpisování majetku.

Z daňového hlediska, to znamená pro účely uplatnění nákladů daňových (uznatelných), je definován dlouhodobý hmotný majetek, do jehož skupiny patří samostatné hmotné movité věci, popřípadě soubory hmotných movitých věcí, jejichž vstupní cena je vyšší než 40 000 Kč, budovy, domy a jednotky, stavby, pěstitelské celky trvalých porostů s dobou plodnosti delší než tři roky, dospělá zvířata a jejich skupiny a jiný majetek (technické zhodnocení) a má dobu použitelnosti delší než 1 rok. U DNM je doba použitelnosti totožná, avšak vstupní cena musí převyšovat 60 000 Kč, aby byl z daňového hlediska DNM (§ 32a zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů).

2.1.1 Oceňování dlouhodobého hmotného majetku

Stanovení ocenění DHM se většinou provádí při jeho pořízení a k datu účetní závěrky. Oceňování majetku je řešeno hned několika právními předpisy, mezi nejdůležitější patří zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, zákon č. 526/1990 Sb., o cenách a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů.

Podle Šteker (2016), je důležité při stanovení výše ocenění majetku dbát i na princip významnosti a věrného a poctivého zobrazení majetku v účetnictví. Za věrné a poctivé se v účetnictví považuje stav, kdy položky vykazované v účetní závěrce odpovídají skutečnosti, podle stanovených interních směrnic účetní jednotky, českých účetních standardů a ostatních navazujících předpisů, Ryněš (2019).

Mezi nejčastější způsoby oceňování patří pořizovací cena, reprodukční pořizovací cena a ocenění ve vlastních nákladech. Výše ceny může být ovlivněna oběma směry. Ke zvýšení ceny dlouhodobého majetku dochází při technickém zhodnocení a ke snížení ceny majetku dochází například prostřednictvím dotací (netýká se subjektů, které se řídí vyhláškou č. 504/2002, Sb.).

Pořizovací cena je obecně nejrozšířenějším způsobem oceňování aktiv, tato cena je využívána v případech, kdy byl majetek pořízen úplatně, tedy koupí. Skládá se z ceny pořízení a vedlejších nákladů souvisejících s pořízením.

Mezi náklady na pořízení, které vstupují do ceny, podle vyhlášky č. 500/2002 Sb. patří zejména:

- náklady na přípravu a zabezpečení investic,
- průzkumné, geologické, geodetické a projektové práce,
- odvody za trvalé i dočasně odnětí zemědělské půdy,
- náklady na otvírky nových lomů, pískoven a hlinišť,
- dopravné, montáž, clo,
- odměny za zprostředkování, poradenské služby,
- licence, patenty a jiná práva.

Naopak do ocenění nevstupují zejména:

- smluvní pokuty, úroky z prodlení,
- náklady na přípravu pracovníků pro budované provozy a zařízení,
- náklady na biologickou rekultivaci,
- opravy a udržování,
- kurzové rozdíly, aj.

Reprodukční pořizovací cena se využívá u majetku, který byl získaný bezplatně (získaný darem, nově nalezený, vkladem). Cena se stanovuje na základě znaleckého posudku (odborný odhad), který bere v potaz technické opotřebení a stav majetku v daném časovém okamžiku, ve kterém o něm účtujeme. Reprodukční pořizovací cenu ale využijeme i v případech, kdy při pořízení majetku vlastní činností nebylo možné zjistit vlastní náklady.

Ocenění ve vlastních nákladech se užívá u majetku vytvořeného vlastní aktivitou. Vlastními náklady jsou pak skutečné náklady, nebo náklady stanovené z kalkulace účetní jednotky. Patří sem veškeré přímé (mzdy, materiál) a nepřímé náklady, které bezprostředně souvisejí s vytvořením DHM (ČÚS č. 013, § 25 ZoÚ).

2.1.2 Technické zhodnocení

V souvislosti s oceněním majetku účetní jednotkou je spojeno i stanovení hranice pro zařazení technického zhodnocení. I v tomto případě si účetní jednotka může stanovit hranici ocenění pro technické zhodnocení majetku, podle prováděcí vyhlášky číslo 500/2002 Sb., § 47. O technickém zhodnocení účtujeme jako navýšení majetku na vrub jeho příslušného účtu (022). Pokud technické zhodnocení nepřesáhne hranici stanovenou účetní jednotkou, účtujeme jej na vrub nákladových účtů (548, 518).

Technické zhodnocení (dále TZ) majetku definuje pro účely daňové zákon o daních z příjmů § 33 jako výdaje na dokončené nástavby, přístavby a stavební úpravy, rekonstrukce a modernizace majetku, pokud převýšily u jednotlivého majetku v úhrnu za zdaňovací období částku 40 000 Kč. Technickým zhodnocením je chápáno jako zásah do majetku, který má za následek změnu účelu nebo změnu technických parametrů majetku, Šteker (2016).

Rekonstrukcí se rozumí úprava majetku, která změní jeho účel nebo technické parametry. Záměna materiálu se nepovažuje za rekonstrukci, tudíž ani za technické zhodnocení.

Například výměna oken za jiný materiál není technické zhodnocení, ale pokud pořídíme okna větších rozměrů a je potřeba upravit zdivo budovy, je to považováno za TZ. Modernizace je potom rozšíření vybavenosti nebo použitelnosti majetku, například když do auta pořídíme rádio nebo klimatizaci.

Podle Prudký, Lošťák (2017) je technické zhodnocení často zaměňováno za opravy a udržování, kdy dochází k úpravě majetku do stavu použitelnosti a provozuschopnosti. Opravou se rozumí navrácení původního stavu majetku a udržování je vlastně zpomalování fyzického opotřebení a předcházení poruch na majetku.

2.1.3 Odpisy dlouhodobého hmotného majetku

Postupné zahrnování hodnoty majetku do nákladů se provádí prostřednictvím odpisů. A účtuje se na účty ve skupině 55, konkrétně účet 551. Odpisy vyjadřují opotřebení majetku v peněžním vyjádření. Hodnota majetku neovlivňuje výsledek hospodaření najednou, nýbrž ho zatěžují po celou dobu životnosti aktiva. Jsou vlastně postupným přenášením hodnoty majetku do nákladů. Majetek odepisujeme na základě zařazení majetku do užívání (tedy od data zařazení). Majetek lze odepisovat jen do výše vstupní ceny, nebo zvýšené vstupní ceny (tedy náklady uplatníme pouze jednou). Odpisy vlastně představují trvalé snížení hodnoty majetku účetní jednotky. Součtem odpisů pak vytvoříme položku opravek k majetku, které jsou vyjadřovány skrze účty skupiny 08.

Rozlišujeme dva druhy odpisů:

- účetní,
- daňové.

Účetní odpisy jsou upraveny v ZoÚ, a představují skutečné opotřebení majetku. Jsou počítány s přesností na měsíce a majetek uvedený do užívání odepisujeme od měsíce následujícího po měsíci, kdy byl majetek do užívání zařazen. Délka odpisování není stanovena, účetní jednotka si ji sama stanoví, avšak nemůže být kratší než 1 rok z toho titulu, že doba použitelnosti je podle definice dlouhodobého majetku delší než jeden rok. Odpisy se při jejich výpočtu zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

Odpisy se dají počítat různými metodami v závislosti na tom, jak si to určí účetní jednotka. Účetní jednotka může rozhodnout, že účetní odpisy se budou rovnat daňovým. Ovšem ve většině případů to není krok správným směrem. Pouze v situaci, kdy odpisy jsou nevýznamnou položkou v nákladech účetní jednotky, je možné souhlasit se shodnými účetními a daňovými odpisy i přesto, že je to v rozporu s účetními předpisy.

Mezi další způsoby patří metoda výpočtu v závislosti na době životnosti majetku neboli rovnoměrné účetní odpisy (časová metoda).

Časová metoda:

$$\frac{\text{pořizovací cena v Kč}}{\text{doba odepisování v měsících}} = \text{měsíční odpis} \quad (2.1)$$

$$\text{měsíční odpis} \times \text{počet měsíců v daném roce} = \text{roční odpis} \quad (2.2)$$

Nerovnoměrné účetní odpisy jsou odpisy počítány nerovnoměrně v závislosti na způsobu používání, tudíž výše odpisů je různá, nikoliv však nulová. Různorodost výše odpisů je zobrazena tak, že v sezóně je výše odpisů vyšší a mimo sezónu nižší. Tudíž se tato metoda používá u majetku, u kterého se předpokládá sezónní využití (například lyžařské vleky).

Pokud jsou účetní odpisy vztahovány na činnost majetku, hovoříme o výkonové metodě. Tato metoda se využívá u majetku, u kterého je životnost vztažena na počet výkonů (formy, šablony, auta, stroje – strojové hodiny).

Metoda výkonová:

$$\frac{\text{pořizovací cena v Kč}}{\text{odhadované množství výkonů}} = \text{odpis na jednotku výkonu} \quad (2.3)$$

$$\text{odpis za jednotku} \times \text{skutečný výkon} = \text{měsíční odpis} \quad (2.4)$$

$$\sum \text{měsíční odpis} = \text{roční odpis} \quad (2.5)$$

Daňové odpisy jsou upraveny v zákoně o daních z příjmu (§ 26 - § 32d), dále ZDP. Daňové odpisy může účetní jednotka uplatnit, ale nemusí. Zákon pouze stanovuje podmínky pro odepisování majetku při uplatnění daňových odpisů. ZDP rozděluje majetek do 6 odpisových skupin (s výjimkou majetku, který je z odepisování vyloučen § 27), podle kterých je stanovena minimální doba odepisování. U hmotného majetku lze vybrat z dvou metod daňového odepisování, a zvolenou metodu nesmíme v průběhu odepisování měnit.

Zrychlené odpisování DHM neboli degresivní metoda odepisování, spočívá v postupném nižším přemítání hodnoty majetku do nákladů. Účetní jednotka chce co nejdříve dostat majetek do nákladů. Tento krok je třeba zvážit, vzhledem k tomu, že zvolenou metodu nelze po celou dobu odepisování měnit. V prvním roce odepisování účetní jednotka odepíše majetek ve vyšší částce a každým rokem se odpis snižuje. Pro výpočet zrychlených odpisů se využívají koeficienty, stanovené podle odpisové skupiny. Taktéž daňové odpisy se zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

Zrychlené odpisy:

$$\frac{\text{vstupní cena}}{\text{koeficient pro první rok}} = \text{odpis v prvním roce} \quad (2.6)$$

$$\frac{2 \times \text{zůstatková cena}}{\text{koeficient v dalších letech} - \text{počet let odepisování}} = \text{odpis v dalších letech} \quad (2.7)$$

Pokud bylo u majetku provedeno technické zhodnocení, je odpis určen v roce technického zhodnocení jako podíl dvojnásobku zvýšené zůstatkové ceny majetku a koeficientu pro zvýšenou vstupní cenu. V dalších letech se postupuje již, dle vzorce výše, viz 2.7.

Jestliže bylo TZ provedeno v prvním roce odepisování, nepoužíváme vzorec pro zvýšenou vstupní cenu, ale postupujeme podle základního vzorce pro zrychlené odepisování. V ZDP je stanovena možnost zvýšení odpisu v prvním roce o 20 %, 15 % nebo o 10 % v případě, kdy je poplatník 1. vlastníkem majetku (§ 32), majetek je v odpisové skupině 1-3, nebo je využíván pro zemědělskou výrobu či pro čištění vod.

Rovnoměrné odepisování neboli lineární metoda odepisování spočívá v rovnoměrném rozpouštění hodnoty majetku do nákladů. V prvním roce jsou odpisy odlišné, ale v další letech jsou rovnoměrné. Odpisy se při výpočtu zaokrouhlují na celé koruny nahoru. Při výpočtu není využíváno koeficientů, jako tomu bylo u metody zrychleného odepisování, ale používají se procentní sazby. Účetní jednotka má podle ZDP možnost uplatnění maximální procentní sazby, avšak si může stanovit sazbu nižší.

Rovnoměrné odpisy:

$$\frac{\text{vstupní cena} \times \text{roční sazba pro první rok}}{100} = \text{odpis v 1. roce} \quad (2.8)$$

$$\frac{\text{vstupní cena} \times \text{sazba pro další roky}}{100} = \text{odpis v dalších letech} \quad (2.9)$$

Když dojde k technickému zhodnocení na majetku postupuje účetní jednotka, podle vzorce uvedeného výše, avšak v čitateli bude vycházet ze zvýšené vstupní ceny a ze sazby pro zvýšenou cenu. I u této metody je uváděna v zákoně možnost navýšení odpisů v prvním roce o 20 %, 15 % nebo o 10 % za podmínky, že je ten, kdo má právo odepisovat, prvním vlastníkem, majetek je v odpisové skupině 1-3 a je využíván pro zemědělskou výrobu nebo pro čištění vod. Tento postup má částečně odstranit finanční dopady v roce nabytí majetku (§ 31 ZDP).

Jestliže je majetek sestaven z různých komponent, a některá z nich je zatížená větší zátěží anebo je doba použitelnosti komponenty značně kratší než majetku jako celku, existují tzv. komponentní odpisy podle vyhlášky č. 500/2002 Sb., § 56a. Když účetní jednotka využije tuto metodu odepisování, neúčtuje o rezervě na opravu tohoto majetku. U komponentních odpisů odepisujeme samotný majetek a nejvíce zatíženou komponentu zvlášť. Pokud musí dojít k výměně komponenty, ocenění majetku se upraví snížením o vyřazenou komponentu a zvýšením o nově pořízenou (včetně náhradních dílů a nákladů souvisejících s výměnou). Z daňového hlediska je daňově účinný odpis majetku jako celek a při výměně komponenty se přihlíží jako na opravu, Prudký, Lošťák (2017).

2.1.4 Způsoby pořízení dlouhodobého hmotného majetku

Účelem majetku je umožňovat nebo rozšiřovat podnikatelskou činnost. Proto není jasně určen k prodeji, ale k dlouhodobému užívání. Jelikož se řadí mezi stálá aktiva, předpokládáme, že bude používán po určitou dobu trvající několik let. Před samotným pořízením je důležité zvolení správného způsobu pořízení majetku, protože od tohoto způsobu se odvíjí ocenění majetku, jeho vlastnictví, s tím spojené právo odepisování apod.

Majetek, který není navýšen o vedlejší náklady související s jeho pořízením, účtujeme prostřednictvím příslušného účtu daného majetku (022, 021). Pokud majetek pořídíme a dále ho je třeba dovést, či nějak technicky připravit, slouží nám pro tyto účely kalkulační účet 042 – nedokončený majetek. V případě pořízení majetku prostřednictvím finančního leasingu je majetek veden na podrozvahových účtech, na kterých se sledují důležité skutečnosti.

Dlouhodobý majetek lze zejména pořídit těmito způsoby:

- koupí (dodavatelský způsob),
- vytvořením vlastní činností,
- bezúplatným nabytím (dar),
- vkladem společníka či jiné osoby,
- přearazením z osobního užívání do podnikání,
- odkoupením, případně bezplatným převzetím po skončení finančního leasingu,
- nabytím práv k výsledkům duševní tvořivé činnosti.

Pořízení majetku koupí je jedním z obecně nejčastějších způsobů pořízení „malého“ dlouhodobého majetku (počítače, kancelářské vybavení, menší stroje a zařízení).

Jedná se vlastně o pořízení majetku na fakturu, kde je majetek vykazován na účtu pořízení 04x, pokud je s nákupem spojeno více nákladů (doprava, clo), jsou tyto položky na účet pořízení vykazovány taktéž. Poté se celková částka převede na účet, který je vymezen pro příslušný majetek. Tento způsob pořízení volíme při dostatku finančních prostředků, jinak se účetní jednotky přiklání k finančnímu leasingu či úvěru. Při používání vlastních finančních prostředků se účetní jednotka snaží vykazovat nízkými dlouhodobými závazky a finančním zdravím a celkovým růstem společnosti. Zpravidla by měl být dlouhodobý majetek krytý dlouhodobými zdroji, tento způsob pořizování tuto „podmínku“ nepotvrzuje.

Pokud se účetní jednotka rozhodne a má k tomu prostředky, může si vyrobit majetek sama vlastní činností. Při tomto způsobu se veškeré náklady, které se týkají pořízení majetku účtují na vrub příslušných účtů nákladů. Při zařazení se jednotlivé nákladové účty shrnou a přeúčtují se na účet aktivace dlouhodobého majetku. Výhodou tohoto způsobu pořízení může být kontrola nad samotným zhotovením majetku (použitý materiál, vykonaná práce). Záleží na účetní jednotce, jaký materiál použije, od jeho ceny se odvíjí samotná cena majetku, ale ve výsledku může být vstupní cena stále nižší než u pořízení dodavatelským způsobem, ve kterém je zohledněna i obchodní přírážka jednotlivých dodavatelů tohoto majetku. Nevýhodou je časová náročnost výroby na úkor výroby pro externí uživatele. Potřeba pracovní síly na vlastním majetku je v tomto příkladu upřednostněna.

Tento krok může být pro účetní jednotku rizikový a měla by zvážit, zda upřednostnit levnější majetek, nebo zachovat téměř stoprocentní využití výroby.

Bezúplatné nabytí majetku má několik podob. Účetní jednotka může dostat majetek darem, nebo jej může převést podnikatel z osobního vlastnictví do podniku či může být majetek vložen jinou osobou. Při tomto způsobu pořízení musíme majetek ocenit reprodukční pořizovací cenou pro správnost vykazování v účetnictví. Převedení majetku z osobního užívání se týká podnikatelů jakožto fyzických osob. Nabytí majetku darem se účtuje na základě darovací smlouvy. Od roku 2016 lze darovat majetek přítomný, ale i budoucí, tzv. darovací slib. Při přijatém daru účtujeme o majetku ve prospěch účtu 648.

Vklad společníka do podniku probíhá při založení společnosti nebo když účetní jednotka navyšuje základní kapitál, kdy může být vložen i nepeněžitý majetek.

Tuto skutečnost zachycujeme jako pohledávku vůči společníkovi a po vložení majetku pohledávku zrušíme, a navýšíme základní kapitál společnosti (po zapsání do obchodního rejstříku). Pokud je takto pořízený majetek odepisován, účetní jednotka jej účetně odepisuje z jeho reprodukční pořizovací ceny. Z hlediska daňových odpisů, vzniká účetní jednotce povinnost pokračovat v odpisováním započatém původním vlastníkem. A to bez ohledu na to, zda nabyvatel určil jinou cenu majetku, Šebestíková (2011). K výhodám tohoto způsobu pořízení patří absence úbytku peněžních prostředků a nulový nárůst závazků společnosti.

K bezúplatnému nabytí může dojít v případě finančního leasingu s následnou koupí, pokud byla dohodnuta nulová kupní cena. V okamžiku ukončení finančního leasingu a splacení poslední splátky přechází vlastnictví majetku na účetní jednotku.

2.2 Zdroje financování majetku

Účetní jednotka musí rozhodnout o investici do dlouhodobého majetku v závislosti na stanovení jejích strategických cílů. Pro splňování podnikových cílů, jako jsou například inovace výrobních programů, technologií a zařízení je velmi důležité rozhodnutí o investicích do stálých aktiv. Při financování by se účetní jednotka měla řídit takzvaným zlatým bilančním pravidlem financováním, to znamená, že dlouhodobý majetek je krytý dlouhodobými zdroji a krátkodobý majetek zdroji krátkodobými.

Při samotném rozhodnutí o investici účetní jednotka zhodnotí základní principy finančního řízení: princip respektování faktoru času, princip respektování peněžní toků, princip čisté současné hodnoty, respektování rizika, princip finančního plánování a optimalizace kapitálové struktury. Princip finančního plánování spočívá v odhalení slabých stránek investice. Při plánování se zvyšuje pravděpodobnost úspěchu a zároveň snižuje existující riziko. Všechny tyto aspekty jsou důležité pro správné rozhodnutí. Zatěžování vysokou zadlužeností při špatném zvolení způsobu financování může mít z dlouhodobého hlediska negativní důsledky.

Podle rozvahového členění dělíme zdroje financování na cizí a vlastní. Mezi vlastní zdroje financování řadíme základní kapitál, rezervní fondy a zisk, naopak mezi zdroje cizí patří úvěry, rezervy a další nebankovní zdroje (například dodavatelské úvěry).

K dlouhodobému financování řadíme tyto základní typy zdrojů financování z hlediska původu:

- interní zdroje,
- externí zdroje,
- alternativní zdroje.

2.2.1 Interní zdroje financování

Interní zdroje financování neboli financování na základě vnitřní činnosti účetní jednotky, Valach (2010). K interním zdrojům financování zařazujeme odpisy, zisk, fondy ze zisku, rezervy, skryté rezervy a samofinancování. Proto ku příkladu nemůžeme tento typ financování ztotožňovat s financováním z hlediska rozvahového členění, protože z pohledu bilance aktiv a pasiv jsou rezervy cizím zdrojem, ale patří do interních zdrojů financování. Tudíž vlastní zdroje jsou širším pojmem vůči pojmu interního financování, protože zahrnují interní zdroje financování a tu část externích zdrojů, která má charakter vkladů vlastníků. Naopak zaměňování externích zdrojů vůči cizím zdrojům je pojem v užší souvislosti, neboť cizí zdroje zahrnují externí zdroje redukované o vklady vlastníků.

Odpisy jako interní zdroj financování

Přestože jsou odpisy účetními náklady, nepředstavují výdaje účetní jednotky. Ve skutečnosti to znamená, že reálně snižují zisk, ale při sledování cash flow nejsou výdajem, ale jsou položkou zvyšující finanční zdroje, tím účetní jednotce vzniká zdroj financování.

Dalším benefitem odpisů je, že při využití majetku, který účetní jednotka odepisuje, získává tržby ze svého předmětu podnikání. K hlavní výhodě odpisů jako zdrojů financování můžeme řadit jejich neustálou existenci spolu s pořízeným majetkem, tudíž nám představují takový stálý zdroj interního financování a nepřenáší vliv na zadluženost ani na zainteresované osoby tolik jako třeba zisk.

Nerozdělený zisk

Nerozdělený zisk neboli EAT (earnings after taxes), nebo podle Valach (2010) „zadržený zisk“, potvrzuje skutečnost, že vykazování velkých zisků, nutně nemusí znamenat finanční stabilitu a zdraví účetní jednotky. Tento ukazatel nám ani nepřibližuje fakt, jak je na tom účetní jednotka s peněžními prostředky, protože je nutné pro investice zajistit kumulaci peněžních prostředků, a tedy jejich ukládání na nějakém účtu. Účetní jednotka vydělává to, co odpovídá rentabilitě aktiv.

Rentabilita aktiv (jedna z variant):

$$\frac{EBIT}{aktiva\ celkem} \times 100 = ROA \quad (2.10)$$

EBIT.....zisk před zdaněním a úroky

ROA.....rentabilita aktiv

Aby mohl zisk růst, může účetní jednotka ovlivnit několika způsoby. Jedním z nich, je zvýšení objemu produkce. K dalším způsobům, jak zvýšíme zisk, řadíme zvýšení ceny produktu, ovšem při tomto opatření je třeba zvážit elasticitu poptávky našeho produktu (při neelastické poptávce zisk stoupá). Účetní jednotka může zvýšit zisk i snížením průměrných nákladů, což je možnost, jak regulovat náklady a zároveň zvyšovat zisk. Velkou nevýhodou tohoto způsobu financování je jeho nestabilita.

Fondy ze zisku

Fondy ze zisku se tvoří z EAT. Představují část zisku, která slouží na ochranu proti rizikům. Pokud je účetní jednotka nepoužije, mohou být dočasně využity jako zdroj financování. Existují zákonné fondy (rezervní fond na vlastní akcie, pokud je skupujeme), statutární fondy (dané ze stanov) a dobrovolné fondy, které jsou účelově vázány a představují z hlediska účetnictví operaci v pasivech.

Rezervy

Mezi další interní zdroje financování zařazujeme rezervy, i přestože jsou z pohledu bilance aktiv a pasiv považovány za cizí zdroj financování, vytváří si jej účetní jednotka sama a řadíme je mezi interní zdroje financování. Aby mohly být využívány jako forma financování majetku účetní jednotky, je třeba je přenést do příjmů. Toho lze dosáhnout tak, že rezerva bude zahrnuta do prodejní ceny. V zákoně o účetnictví (§ 26) jsou rezervy definovány jako prostředek určený k pokrytí závazků nebo nákladů jejichž povaha je jasně definována a u nichž je k rozvahovému dni buď pravděpodobné nebo jisté, že nastanou. Rezervy jsou však vázány na účel, a podle zákona o rezervách se některé rezervy zahrnované do nákladů nemohou využít na financování kapitálových výdajů v souvislosti s pořízením DHM. Obecně lze říct, že účetní a některé daňové rezervy nelze použít na kapitálové výdaje spojené s pořízením DHM. Rezervy zařazujeme do interních zdrojů financování, protože ovlivňují zisk, který nám na financování slouží. Samostatně je však za interní zdroj považovat nelze. Valach (2010) tvrdí, že některé rezervy vlastně paralelně běží vedle majetku, jako třeba rezervy na opravy DHM. Také se zmiňuje o tom, jak rezervy ovlivňují výsledek hospodaření účetní jednotky, a to tak, že jej snižují, protože jsou nákladem.

Zvláštním typem rezerv jsou skryté rezervy. V účetnictví je nevidíme, ale pouze manipulujeme s majetkem tím, že jej podhodnocujeme. Podhodnocování majetku lze provést prostřednictvím kalkulačních technik nebo nadměrným odpisováním majetku. V praxi to znamená, že například při oceňování zásob nezahrneme správní režii do ceny zásob, a tím vytvoříme skrytou rezervu.

Samofinancování

Jako další interní zdroj financování je takzvané samofinancování. Účetní jednotka využívá to, co si vytvoří vlastní činností. Tento způsob však není flexibilní. Jde o využití financování prostřednictvím nerozděleného zisku, odpisů a rezervních fondů, tedy jedná se o kombinaci výše uvedených způsobů. K hlavním výhodám patří využití u investic i s větším rizikem, na které účetní jednotka nedokázala sehnat dostatek externích zdrojů. Jelikož zde nepůsobí úroky, jde o poměrně drahý zdroj financování.

Další zdroje, která účetní jednotka získává interně, jsou například penzijní fondy pro zaměstnance, kdy nepoužité prostředky z penzijního fondu může investovat.

Ovšem tento způsob je rizikový, protože by fond nesplňoval hlavní účel, pro který byl zřízen. Penzijní fondy pro zaměstnance jsou využívány především v USA. Následujícím zdrojem, kdy se ve skutečnosti jedná o výše zmiňovaný nerozdělený zisk je prodej majetku. O nerozdělený zisk se jedná v důsledku promítání zůstatkové ceny majetku do nákladů a tržby z prodeje do výnosů.

Nevýhodou interního financování je, že jeho použití je podstatně dražší, než použití externích zdrojů (vzhledem k nepůsobnosti daňového štítu).

2.2.2 Externí zdroje financování

Dalším způsobem financování dlouhodobého majetku jsou externí zdroje financování neboli vnější zdroje financování. Těchto zdrojů účetní jednotka využívá zejména, když potřebuje uskutečnit investice ve větším objemu peněžních prostředků, než je schopna sama pomocí interních zdrojů. Výhodou externího financování je flexibilita času získání prostředků a možnost získat prostředky ve větším objemu. Mezi externí zdroje financování patří akciový kapitál, emise dluhopisů, dlouhodobé úvěry, forfaiting a získání darů či dotací.

U akciové společnosti se můžeme setkat s odlišnými zdroji především externího financování, kdy její většinu tvoří financování prostřednictvím akcií, obligací a například rizikového kapitálu. Není u ní značná převaha bankovních úvěrů jako u ostatních obchodních korporací.

Akciový kapitál

Akciový kapitál získáváme prostřednictvím upisování akcií. Nejčastěji se tak stává v případech, kdy například zakládáme akciovou společnost, rozšiřujeme ji nebo v důsledku plánované restrukturalizace (například náhrada obligací za akcie), Valach (2010). Jedná se o nejpřirozenější formu externího financování v akciových účetních jednotkách, lze říct, že jde o zvyšování základního kapitálu. Co se týče upisování akcií, jde o rozhodnutí účetní jednotky, zda se stane obchodovatelnou či nikoliv, tedy zda vstoupí na kapitálový trh. Účetní jednotka se obrátí na kapitálový trh neboli na investory na tomto trhu s cílem přesvědčit je, aby své peněžní prostředky vložili do jejich společnosti.

Akciový kapitál může účetní jednotka zvyšovat nebo snižovat.

Zvyšovat akciový kapitál lze:

- emisí akcií (reálné získávání peněžních prostředků pro financování),
- navýšením z ostatních vlastních zdrojů (převod neúčelového rezervního fondu),
- podmíněné zvýšení podle Zákona o obchodních korporacích.

Na druhé straně snížit akciový kapitál lze:

- snížením počtu akcií v oběhu (dohodou akcionářů, nebo losem),
- použitím vlastních akcií nebo jejich odkup a zničení (reálné snižování peněžních prostředků),
- snížením nominální hodnoty akcií (překolkování),
- upuštěním od emise akcií.

Externí financování provede účetní jednotka formou například úpisu kmenových akcií. Výhodou způsobu financování prostřednictvím kmenových akcií jsou nevyskytující pevné závazky na úhradu dividend, a fakt, že kmenové akcie představují větší výnosnost, tudíž jsou lépe prodejné.

Avšak k nevýhodám lze zařadit například nemožnost odečíst si dividendy jako položku od základu daně (nejsou daňově uznatelné), dále skutečnost, že při emisí akcií kmenových jsou náklady na emisí vysoké, z toho důvodu, že se jedná pro investora o rizikový nákup, tudíž požaduje vysokou výnosnost. Je třeba přihlídnout k riziku, kdy investor při velkém odkupu kmenových akcií má kontrolu nad managementem účetní jednotky, a je třeba zohlednit i v souvislosti s emisí akcií relativně náročnou administrativní přípravu, Valach (2010).

Poznámka: z pohledu vlastníka akcie kmenové máme právo se podílet na zisku společnosti, nepřímo se podílet na řízení na společnosti prostřednictvím hlasů na valné hromadě, máme také právo na likvidační zůstatek a přednostní právo na odkup nově vydaných akcií. Kmenové akcie jsou považovány za trvalou formou externího financování.

Dalším druhem akcií, které může účetní jednotka za určitých podmínek daných zákonem nabýt, jsou akcie vlastní.

Poznámka: vlastní akcie jsou zvláštní druhem akcie, jelikož při jejich získání jde o činnost, kdy akciová společnost odkoupí za daných podmínek své akcie, tudíž se dá říct, že nejde o formu externího financování.

Podmínka pro odkup vlastních akcií je například skutečnost, že vlastní akcie nesmějí představovat více než 10 % základního kapitálu, samozřejmostí je tvorba rezervního fondu na vlastní akcie a poslední hlavní podmínkou je, že odkoupené vlastní akcie můžeme nabývat, ale nikoli emitovat. Účetní jednotka přistupuje na odkup nejčastěji v přídech, kdy se snaží zabránit poklesu tržní ceny akcie nebo usiluje o převedení výnosů z peněžních dividend na kapitálové zisky, anebo pokud se snaží změnit kapitálovou strukturu s cílem zvýšit zadluženost, dokonce při zabránění k nepřátelskému převzetí a v neposlední řadě, pokud chce docílit snížení peněžních prostředků.

Účetní jednotka emituje mimo jiné i akcie prioritní. Lze jich vydat až 90 % a přinášejí majiteli pevný výnos. Tyto akcie může účetní jednotka z oběhu stáhnout.

Poznámka: z pohledu vlastníka prioritních akcií máme přednostní právo na podíl na zisku a máme přednostní právo odkupu, přednostní právo na likvidačním zůstatku, v případech, kdy účetní jednotka nevyplácí dividendy, má vlastník právo hlasovat.

K výhodám financování pomocí těchto akcií patří poměrná stabilita dividend a růst kapitálu.

Naopak nevýhodou je jako u kmenových akcií odepřená možnost při zdanění si položku odečíst. Poměrně značná nevýhoda může být spatřována v případech, kdy dividendy ve stále výši je vyplácena bez závislosti na výši zisku a například při poklesu zisku se i přesto musí dividendy vyplácet.

Rizikový kapitál

Zvláštním zdrojem financování, jak tvrdí Valach (2010), je financování prostřednictvím rizikového kapitálu, které je specifické pro začínající účetní jednotky s obtížným přístupem na kapitálový trh. V účetnictví jej nerozlišujeme a je používán na vysoce rizikové projekty či investice. V podstatě lze říct, že rizikový kapitál tvoří samotní investoři, takzvaní „business angels“, kteří prostřednictvím vkladů do fondu ovlivňují situaci v účetní jednotce. Tito investoři požadují vysokou výnosnost (většinou okolo 35 %) a stávají se spolujemajitelem účetní jednotky. Investoři zhodnocují své vložené peněžní prostředky čerpáním zisků nebo díky odprodeji svého podílu v účetní jednotce. Po uplynutí potřebné doby investor odchází a s ním zaniká jeho spoluvlastnictví, a to buď s kladným nebo záporným výsledkem. Ve skutečnosti to znamená, že pokud potenciál účetní jednotky nenaplní a selže, investor o své peněžní prostředky přichází.

Prakticky to znamená, že investor vidí v účetní jednotce potenciál, a je ochoten s vysokou výnosností investovat do ní, i přes rizika. Fond rizikového kapitálu se nejčastěji využívá na předstartovní financování, startovní financování, financování rozvoje, profinancování dluhů, transakční financování a záchranné financování.

Emitování dluhopisů

Dluhopis je cenný papír, kterým se emitent zavazuje platit kupónové platby a na konci splatnosti dluhopisu odkoupit ho za nominální hodnotu. Můžeme je tedy považovat za zdroj financování, protože účetní jednotka emituje dluhopisy za účelem získání peněžních prostředků. V současné době emitují dluhopisy i společnosti, které nejsou na burze. Většinou nabízejí nadprůměrný výnos. Emitováním dluhopisů získávají prostředky pro financování provozu, ale i dlouhodobého majetku. Pro investora však může takovéto investování být značně rizikové, protože může jít o společnosti, které nedokážou takto získaný kapitál zhodnotit.

Řadíme zde i hypoteční zástavní listy, které jsou dluhopisy vydávané hypotečními bankami, které mají za cíl získat finanční prostředky na poskytování hypoték. Tyto dluhopisy jsou vhodné především pro konzervativní investory, jelikož nabízejí fixní výnosnost, bezpečnou investici (prostřednictvím krytí nemovitostmi) a z hlediska likvidity jsou prodejné i před dobou splatnosti, Kanterová (2016). Při jejich nesplacení si banka převezme nemovitost a prodá ji, uhradí svůj závazek a zbytek získaných peněžních prostředků vrátí účetní jednotce.

Tato forma financování je výhodná především díky možnosti získat velký objem finančních prostředků. Bohužel je to spojeno s vysokými emisními náklady a administrativní náročností.

Forfaiting

Pokud hovoříme o forfaitingu, máme na mysli odkup střednědobých a dlouhodobých pohledávek před dobou jejich splatnosti. Odkupují se jednotlivé zajištěné pohledávky. Cenu forfaitingu tvoří diskont (časová hodnota peněz), riziková prémie a režijní náklady. Výhodou této formy financování je ušetření nákladů na řízení pohledávek, avšak cena této služby poukazuje na její nevýhodu.

Dary a dotace

Dalším druhem externího financování účetní jednotky jsou dary a dotace poskytnuté účetní jednotce. Tento zdroj financování je poskytován účetní jednotce nenávratně. Dotace účetní jednotce může poskytnout stát, obec či kraj. Obě tyto uvedené formy poskytují účetní jednotce podporu jejich investice.

Přijaté peněžní i nepeněžní dary ovlivňují oblast výnosů, především účtovou skupinu 64 a 66, tudíž jsou pro účetní jednotky zatíženy povinností je zdanit.

Přijaté dotace na pořízení dlouhodobého majetku se promítnou rozvahově, a to snížením hodnoty dlouhodobého majetku o přijatou dotaci. *Poznámka: pokud účetní jednotka obdrží dotaci na provozní náklady (například na mzdy, na vytvoření pracovního místa), jedná se o operaci ovlivňující výnosy s promítnutím do VZZ.* Na dotaci neexistuje právní nárok, tudíž se účetní jednotka na ni nemůže spoléhat. Pro získání dotace je potřeba písemná žádost, a až na základě rozhodnutí poskytovatele dotace o udělení dotace počítat s peněžními prostředky na potřebnou investici.

Úvěry

Úvěry jsou primárně závazkem dlužníka (účetní jednotka) vůči věřiteli, kterým je nejčastěji banka. Dlužník se zavazuje, že poskytnutou částku i s úroky vrátí do dohodnutého časového okamžiku. Cenou úvěru je úrok. Úroková sazba, jíž je úrok vyčíslen, je dohodnuta jako pevná nebo pohyblivá.

Pohyblivý úrok je využíván častěji, protože poskytuje bankám prostor reagovat na změny na finančním trhu, popřípadě na změny v ekonomickém prostředí (například reagovat na inflaci nebo na změnu úrokových sazeb centrální banky).

Operace s úvěry představují rozvahové změny na straně pasiv a cena úvěru je promítána do nákladů účetní jednotky, jednak ovlivňuje výsledek hospodaření jednak zadluženost.

Úvěry členíme z mnoha hledisek: z hlediska účelu, způsobu úročení anebo zajištění, ale nejčastěji jsou členěny z hlediska doby splatnosti. Podle doby splatnosti klasifikujeme úvěry na krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé.

Krátkodobé úvěry jsou úvěry, jejichž doba splatnosti je do 1 roku. Tato forma úvěru je vhodná na financování oběžného majetku v případě, kdy účetní jednotka nemá dostatečné finanční prostředky pro zajištění oběhu majetku (nákup potřebného materiálu pro plynulý běh výroby) a ví, že peněžní prostředky splatí do 1 roku.

Krátkodobými úvěry by měl být financován především krátkodobý (oběžný) majetek s výjimkou krátkodobého (oběžného) majetku, který slouží jako rezerva pro případ rizik nebo má určitá část dlouhodobý charakter, anebo jej účetní jednotka chce udržovat v určité stálé výši. Oběžný majetek lze financovat také i nebankovními zdroji (faktoring), ale i směnečnými úvěry (eskontní, negociační, akceptační, remboursní, avalový).

Ke krátkodobým úvěrům řadíme revolvingový úvěr, který lze čerpat opakovaně, jelikož se jedná o stejnou sumu a předmětem financování bývá nejčastěji oběžný majetek. Dále zde řadíme lombardní úvěr, jenž je zastaven movitou zástavou (zboží), avšak banka neposkytuje finanční prostředky do plné hodnoty zástavy. Jedním z krátkodobých úvěrů je i kontokorentní úvěr, ten má pružný způsob čerpání a splácení a není účelový. Jedná se o kombinaci běžného a úvěrového účtu.

Střednědobé úvěry jsou charakteristické dobou splatnosti v rozmezí jednoho roku až 4 let. Klasickým zástupcem střednědobého úvěru je investiční úvěr. Slouží primárně k pořízení investičního majetku, poskytuje se výlučně účelově a jeho čerpání se provádí úhradou faktur, Kanterová (2016).

Dlouhodobé úvěry jsou typické dobou splatností nad 4 roky. K nejčastějším bankovním produktům, které řadíme mezi dlouhodobé, patří financování nemovitosti prostřednictvím hypotečního úvěru. Tento úvěr je typický svou zástavou, jíž je samotná nemovitost, na kterou byl úvěr pořízen.

Účetní jednotka jej využívá nejčastěji v případech, kdy potřebuje nové prostory pro podnikání, popřípadě revitalizaci stávajících prostor určených pro podnikání. Poměrně nízká cena hypotečního úvěru je na druhé straně vah vyvážená vysokou kontrolou dlužníkovy schopnosti úvěr splácet. Může být čerpán jednorázově nebo postupně, přičemž záleží na účelu, pro který byl pořízen. Podobně jako čerpání je na tom i splácení úvěru, Dvořák (2005). Hypoteční úvěr je poskytován na 5 až 30 let.

Dalším produktem s dlouhodobým charakterem je emisní půjčka, která vzniká na základě vydávání dluhopisů.

Jak již bylo uvedeno v podkapitole emitování dluhopisů, dlužník vydá dluhopis ve výši úvěru a předá jej věřiteli naproti finančním prostředkům. Nejčastěji je tento úvěr využíván při potřebě velkého objemu peněžních prostředků vzhledem k tomu, že dlužník se neobrací na banku, ale na kapitálový trh.

K dlouhodobým úvěrům patří i konsorciální úvěr, který je poskytován skupinou bank, které jsou seskupeny v konsorciu. Jenda z bank v konsorciu vystupuje jako leader bank a má kontakt s dlužníkem, tudíž přijímá platby a zpracovává dokumenty. Přijaté úplaty poté rozdělují mezi ostatní členy konsorcia. Tento úvěr se poskytuje v případech, kdy účetní jednotka žádá, tak velké peněžní prostředky, které nedokáže uspokojit jedna banka bez ohrožení finanční stability, a tak je nutné poskytnout úvěr ve zmíněném konsorciu.

Nejčastější dlouhodobé úvěry jsme zmínili, avšak není pravidlem, že například kontokorentní úvěr nemůže mít dlouhodobý charakter. Samozřejmě z časového hlediska je tento úvěr brán jako dlouhodobý, ale nejčastěji je pořizován do 1 roku a je tak řazen jako krátkodobý úvěr.

2.2.3 Alternativní zdroje financování

Alternativní zdroje financování jsou specifickou skupinou financování. Nesplňují totiž podmínky ani pro interní, ani pro externí financování neboli nejsou žádnou ze zmíněných forem. K alternativním zdrojům financování řadíme leasing a projektové financování.

Projektové financování

Projektové financování se používá u náročných projektů (například těžba ropy). Tento způsob financování byl použit i u výstav Panamského a Suezského průplavu. Tento úvěr je zajištěn zpravidla výlučně aktivy daného projektu.

Dvořák (2005) označuje charakteristické rysy tohoto financování, kterými jsou například vazby mezi splátkami a budoucím cash flow, rozvržení rizika na více subjektů apod. Více subjektů v tomto případě značí, že do projektového financování se zapojují obecně banky, investoři, sponzoři, ale i dodavatelé a stát. Každý ze zúčastněných má svou roli, kterou zastává v projektu.

Mezi hlavní výhody lze zařadit fakt, že samotný projekt je oddělen od aktivit společnosti, dále nízký podíl vlastního kapitálu (podílejí se hlavně banky) a flexibilní splácení úvěru. To je ušito na míru projektu – pokud rostou výnosy, rostou i splátky úvěru.

Leasing

K velmi často používaným zdrojům financování majetku účetní jednotky řadíme leasing. Leasing je vztah, ve kterém na jedné straně stojí pronajímatel (leasingová společnost), který poskytuje za úplatu pronájem věci nájemci na druhé straně (účetní jednotka). V poskytování leasingu ovšem figuruje i dodavatel. V době pronájmu zůstává majetek ve vlastnictví pronajímatele. Podle vybraného leasingového produktu po ukončení leasingu přechází majetek na nájemce nebo je navrácen zpět pronajímateli, Benda (2006). Základní typy leasingu jsou leasing finanční a leasing operativní.

Finanční leasing nebo často uváděný kapitálový leasing je typ produktu dlouhodobého charakteru. K základním rysům finančního leasingu patří skutečnost, že nájemce má právo na odkup majetku po skončení leasingu, tudíž vlastnické právo přechází od pronajímatele na nájemce. Avšak po celou dobu nájmu je majetek ve vlastnictví pronajímatele. Všechny opravy, udržování služby a rizika hradí nájemce vedle leasingových splátek, které má sjednané s pronajímatelem.

Z účetního hlediska se po dobu trvání leasingu hradí rovnoměrně splátky, které ovlivňují náklady účetní jednotky a výsledek hospodaření. Vzhledem k tomu, že po celou dobu nájmu není majetek ve vlastnictví nájemce, ale je tento majetek pro účely podnikání používán, je nutné tuto skutečnost odrazit i v účetnictví především prostřednictvím evidence majetku na podrozvahových účtech.

Z daňového hlediska pro uznatelnost nákladů musí být splněny tyto podmínky: doba trvání nájmu majetku musí být shodná nebo delší než doba odepisování majetku podle zákona o daních z příjmu. Další podmínkou je, že odkupní cena majetku při přechodu vlastnictví musí být nižší nebo totožná se zůstatkovou cenou majetku, kterou by měla při rovnoměrném způsobu odepisování. Poslední podmínkou je skutečnost, že při převodu vlastnictví majetku musí nájemce uvést tento majetek do svého obchodního majetku.

Při sestavování přílohy k účetní závěrce je důležité, aby v ní účetní jednotka uvedla majetek pořízený formou leasingu a všechny důležité skutečnosti k tomuto majetku. Finanční leasing se v účetní jednotce promítá prostřednictvím svých uhrazovaných splátek na vrub nákladů, ovšem je důležité tyto náklady časově rozlišit.

Leasing je upravován v českém účetním standardu číslo 019. Zde je zmíněno, že náklady musí účetní jednotka časově rozlišovat a postupně rozpouštět do nákladů. Běžné splátky leasingu účtujeme podle splátkového kalendáře na účet 381, tento účet je také využíván při první zvýšené splátce, poté se do nákladů rozpouštějí náklady z karty časového rozlišení. Výše nákladů, které jsou rozpouštěny na vrub nákladů skupiny 51, konkrétně 518 - ostatní služby se odvíjí od leasingové ceny a doby nájmu majetku.

Z daňového hlediska musí leasing splňovat výše uvedené podmínky, aby byly náklady s ním související daňově uznatelné (stanovená doba nájmu, výše odkupní ceny a zařazení majetku novým vlastníkem).

Operativní leasing, jinak také uváděn jako provozní leasing, je typem leasingu krátkodobého charakteru. Pro operativní leasing je typické, že oproti leasingu finančnímu nemá nájemce právo na odkup majetku po skončení leasingové smlouvy. To znamená, že po skončení smlouvy je majetek navrácen pronajímateli. Liší se i doba nájmu, která je kratší než doba životnosti majetku. U operativního leasingu nese rizika a některé služby přímo pronajímatel majetku. Skutečná cena majetku je tedy umořována více nájemci, když je jeden předmět operativního leasingu může být pronajímán opakovaně. Tento leasing je nejčastěji používán v případech, kdy nájemce potřebuje jen krátkodobě využít majetek pro své účely, anebo jde o majetek, který podléhá velkému technologickému rozvoji.

Existují i další formy leasingu, například zpětný leasing, ve kterém jde o prodej majetku leasingové společnosti a následný pronájem. Dalším druhem je konsorciální leasing, který je používán u rozsáhlejších investic, protože zde vstupuje skupina leasingových společností a skupina věřitelů, která poskytne skupině pronajímatelů chybějící peněžní prostředky na majetek. Benda (2006) uvádí další druhy leasingu – subleasing (leasingový podnájem), domácí leasing a zahraniční leasing.

Jako u úvěru je cenou úvěru jeho úrok, u leasingu je to jeho leasingová cena. Leasingová cena zahrnuje splátky majetku, marži pronajímatele a náklady spojené s majetkem, Valouch (2012).

Leasingový koeficient potom vyjadřuje, o kolik je leasingová cena vyšší než cena majetku, a je počítán jako poměr leasingové ceny k pořizovací ceně majetku. Tento koeficient bývá větší než 1.

Nájemce ovšem může uvažovat nad technickým zhodnocením pronajatého majetku, tento krok je možný jen se souhlasem. Z účetního hlediska se o technickém zhodnocení účtuje od výše stanovené účetní jednotkou. Pokud technické zhodnocení majetku hradí nájemce a má souhlas pronajímatele, zpravidla odepisuje nájemce technické zhodnocení podle ustanovení § 33 zákona o daních z příjmů. Při odepisování nájemce postupuje způsobem, který je používán u technicky zhodnocovaného majetku a technické zhodnocení je zařazeno do stejné odpisové skupiny. Technické zhodnocení nájemce odepisuje již v průběhu nájmu, a to účetně i daňově. V některých případech se stane, že technické zhodnocení uhradí sice nájemce, ale odepisuje jej pronajímatel, Vychopeň (2010).

3 Komparace vybraných forem financování

V rámci této kapitoly budeme na zjednodušených příkladech vyhledávat a posuzovat klady a zápory vybraných forem financování dlouhodobého majetku. Mezi vybrané formy jsme zařadili nákup z finančních vlastních zdrojů, pořízení leasingem a úvěrem, protože se jedná o běžné a často používané způsoby. Dále se budeme zabývat srovnáním těchto forem financování.

Další částí této kapitoly bude i charakteristika srovnávacích metod, podle kterých se může účetní jednotka lépe rozhodnout, jakou formou majetek pořídit. Rozhodnutí, jakou formu financování použije, mohou tyto metody ulehčit, avšak konečný verdikt udělá účetní jednotka sama. Ke zmíněným metodám může pouze přihlídnout, ale také na ně nemusí brát zřetel. V práci se zaměříme především na metodu diskontovaných výdajů a metodu čisté výhody leasingu.

Obě metody využijeme pak následně v další kapitole na praktickém příkladu z reálného prostředí a porovnáme provedenou investici z hlediska její výhodnosti.

3.1 Vybrané formy financování majetku a jejich srovnání

V předchozí kapitole jsme nastínili základní charakteristiky jednotlivých forem financování a možností pořízení dlouhodobého hmotného majetku, které účetní jednotka má k dispozici. V této kapitole se budeme zabývat vybranými možnostmi financování majetku na ukázkových příkladech a následně zhodnotíme jejich klady a zápory. Budeme tedy srovnávat koupě majetku z vlastních zdrojů, pořízení majetku formou leasingu a formou úvěru.

Velmi často se účetní jednotka dostane do situace, kdy bude muset učinit důležité rozhodnutí o způsobu pořízení a financování majetku. Valouch (2012) uvádí, že je nutné rozhodnutí o formě financování učinit s ohledem na výhody a nevýhody těchto forem.

Pokud účetní jednotka disponuje vysokým množstvím volných peněžních prostředků, většinou si zvolí cestu nejmenšího odporu a pořídí potřebný majetek za tyto peníze. Jestliže však účetní jednotka takovouto možnost nemá, je potřeba zvážit možnosti a učinit rozhodnutí o financování majetku externě, tedy využití nabídek například leasingových nebo úvěrových společností.

3.1.1 Pořízení dlouhodobého majetku z vlastních zdrojů

Jak již bylo uvedeno, koupě majetku z vlastních finančních zdrojů je možné hlavně v případě, kdy má účetní jednotka volné peněžní prostředky.

Ovšem, pokud učiní účetní jednotka právě toto rozhodnutí, je důležité zvážit i jejich následky. Koupě dlouhodobého majetku z vlastních finančních zdrojů je sice pro účetní jednotku odlehčením od některých nákladů, ale rozhodně to nemusí být nejlepší volba. Tím, že účetní jednotka koupí majetek za volné peněžní prostředky, se připravuje o možnost tyto peníze investovat jiným způsobem, jinak řečeno hovoříme o nákladech obětované příležitosti.

Příklad 3.1: Obchodní korporace (plátce DPH) pořídila dne 15.1.2018 stroj, který bude používán pro zavedení nového výrobku. Cena pořízení na faktuře činila 1 210 000 Kč včetně DPH. Vedlejší náklady (doprava a montáž) byly fakturovány ve výši 78 650 Kč. Všechny tyto závazky byly zaplacený a stroj byl zařazen do užívání dne 18.1.2018. Na stroji nebylo provedeno žádné technické zhodnocení. Stroj je zařazen do 2. odpisové skupiny.

Tabulka 3.1 Pořízení stroje koupí

Doklad	Text	Částka	MD	D
FP	cena pořízení bez DPH	1 000 000,-	042	321
	DPH	210 000,-	343	321
FP	doprava a montáž bez DPH	65 000,-	042	321
	DPH	13 650,-	343	321
VBÚ	úhrada FP za stroj	1 210 000,-	321	221
VBÚ	úhrada FP za dopravu a montáž	78 650,-	321	221
ID	zařazení stroje	1 065 000,-	022	042
ID	odpis stroje za rok 2018	195 250,-	551	082

Zdroj: Hruška (2019), vlastní zpracování

Náklady spojené s pořízením majetku nákupem z vlastních zdrojů vznikají účetní jednotce v rámci příkladu pouze z odpisů. Tyto odpisy ovlivňují náklady a výsledek hospodaření a výši daně z příjmů.

Tabulka 3.2 Odpisy za rok 2018

Rok 2018	Výpočet	Odpis	Zůstatková cena
Účetní odpis	$1\,065\,000/60 \cdot 11$	195 250,-	869 750,-
Daňový odpis zrychlený	$1\,065\,000/5$	213 000,-	852 000,-
Daňový odpisy rovnoměrný	$1\,065\,000 \cdot 0,11$	117 750,-	947 250,-

Zdroj: vlastní zpracování

Z kapitoly 3.1.1 a následujícího příkladu vyplývá řada výhod, které plynou, pokud účetní jednotka nakoupí majetek z vlastních zdrojů.

Jedna z výhod při tomto způsobu financování je například absence zadluženosti účetní jednotky, i když se dá o této výhodě polemizovat vzhledem k tomu, že by účetní jednotka měla udržovat optimální zadluženost. Při pořízení majetku z vlastních finančních zdrojů se účetní jednotka po zaplacení stává okamžitě vlastníkem majetku a může tedy s ním volně nakládat, Valouch (2012). Pokud chce účetní jednotka optimalizovat své náklady, pořízením majetku z vlastních finančních zdrojů v porovnání s pořízením na úvěr tohoto cíle dosáhne.

Naopak nevýhodou, která je zřejmá, je značný a náhlý úbytek peněžních prostředků. Tato operace se projeví ve stavu cash flow, a ve snížení aktiv. Musíme brát zřetel i na to, že účetní jednotka mohla ušetřené finanční prostředky využít i jinak (viz náklady obětované příležitosti).

3.1.2 Pořízení dlouhodobého majetku formou leasingu

K velmi často zvolenému způsobu financování účetní jednotky patří možnost pořízení dlouhodobého hmotného majetku prostřednictvím leasingu. Když hovoříme o pořízení majetku, máme na mysli úmysl v budoucnu jej vlastnit, proto opustíme kapitolu operativního leasingu, při kterém po jeho skončení dochází k navrácení majetku pronajímateli. Účetní jednotka se přiklání k financování majetku prostřednictvím leasingu či úvěru většinou z titulu absence peněžních prostředků na pořízení potřebného majetku. Při vyjmenování výhod a nevýhod leasingu se zaměříme na pohled nájemce. Na následujícím příkladu si vyčíslíme náklady spojené s pořízením majetku formou leasingu.

Příklad 3.2: Dne 20.11.2019 uzavřela účetní jednotka leasingovou smlouvu na finanční leasing stroje. Zaplatila zvýšenou splátku 90 000 Kč a 1. pravidelnou splátku ve výši 30 000 Kč, leasing bude trvat 60 měsíců a odkupní cena bude činit 500 Kč.

Leasingová cena = 90 000 + (30 000 × 60) = 1 890 000 Kč

Časové rozlišení nákladů na měsíc = $\frac{1\,890\,000}{60} = 31\,500$ Kč

Tabulka 3.3 Karta časového rozlišení leasingu

Datum	Doklad	Text	Částka	MD	D
20.11.2019	ID	podrozvahová evidence	1 890 000,-	751	759
20.11.2019	VBÚ	zaplacení zvýšené splátky	90 000,-	381	221
20.11.2019	VBÚ	běžná splátka	30 000,-	381	221
X.X.2019	ID	časové rozlišení 2019	63 000,-	518	381
X.X.2020	ID	časové rozlišení 2020	378 000,-	518	381
X.X.2021	ID	časové rozlišení 2021	378 000,-	518	381
X.X.2022	ID	časové rozlišení 2022	378 000,-	518	381
X.X.2023	ID	časové rozlišení 2023	378 000,-	518	381
X.X.2024	ID	časové rozlišení 2024	315 000,-	518	381
X.X.2024	FP	odkup stroje	500,-	501(022)	321

Zdroj: vlastní zpracování

Kumulace časového rozlišení nákladů musí souhlasit s leasingovou cenou majetku. Tyto náklady neboli jejich časové rozlišení jsou podle podmínek stanovených v zákoně o daních z příjmu náklady uznatelné, tudíž ovlivňují výši daně z příjmů a zasahují nám do výsledku hospodaření.

V úvodu této kapitoly jsme zmínili jednu výhodu při pořízení majetku formou leasingu a tou je fakt, že účetní jednotka nemusí mít tolik peněžních prostředků, aby nakoupila majetek z vlastních finančních zdrojů. Valouch (2012) uvádí jako další výhodu skutečnost, že leasing účetně nezasahuje do zadluženosti podniku, protože se nevykazuje v rozvaze jakožto závazek z obchodního styku. Další výhodou finančního leasingu je možnost využívání majetku bez podstupování rizika spojeného s jeho pořízením a to, že inflační riziko nese leasingová společnost, nikoli nájemce. Nájemce platí leasingové splátky lineárně i přesto, že cena majetku stoupá, Valach (2010).

Tím, že je majetek uveden do provozu ihned, zvyšuje účetní jednotka svou konkurenceschopnost na trhu. Leasing není jen jedna velká výhoda pro účetní jednotky neoplývajícími velkým množstvím peněžních prostředků, je zde i řada nevýhod. Vzhledem k tomu, že účetní jednotka majetek reálně nevlastní do skončení leasingové smlouvy, majetek odepisuje leasingová společnost a při skončení leasingové smlouvy přechází na účetní jednotku (na nájemce) téměř odepsaný majetek.

K dalším nevýhodám patří například přenesení určitých rizik na nájemce (všechny opravy, udržování a služby), potřebný souhlas pronajímatele s případným technickým zhodnocením pronajatého majetku. Realita je, že při nesplácení leasingových splátek ztrácíme majetek.

3.1.3 Pořízení majetku prostřednictvím úvěru

V případě, že účetní jednotka nemůže pořídit majetek vlastními zdroji a nerozhodne se pro leasingové financování, může si dlouhodobý hmotný majetek pořídit i sjednáním úvěru na tento majetek. S úvěrem jsou spojeny určité náklady na jeho sjednání a náklady spojené se splácením. Mezi nejčastější náklady řadíme úroky z úvěru, administrativní poplatky, poplatky za předčasné splacení (postupně se tento poplatek z trhu vytrácí). V následujícím příkladu si tyto účetní operace související s pořízením majetku formou úvěru zobrazíme v tabulce.

Příklad 3.3: Dne 08.01.2019 uzavřela účetní jednotka s úvěrovou společností smlouvu na jistinu ve výši 438 000 Kč, aby mohla pořídit automobil. Automobil bude využíván pro ekonomickou činnost a bude nový, cena činí 438 000 Kč bez DPH. Účetní jednotka uzavřela úvěrovou smlouvu na střednědobý úvěr s dobou splatnosti 48 měsíců, při ročních anuitních splátkách ve výši 123 234 Kč. Ve smlouvě je dohodnut úrok ve výši 4,9 %, p.a. Na automobil bylo uzavřeno povinné pojištění ve výši 11 010 Kč za rok a bylo zařazeno do užívání dne 13.01.2019. Odpisová doba byla stanovena na 60 měsíců. S uzavřením smlouvy souvisí i administrativní poplatek ve výši 2 000 Kč za uzavření, který byl zaplacen z běžného účtu.

Anuita (umořovatel):

Stanoví velikost budoucích pravidelných plateb, placených na konci úrokových období, pomocí nichž bude beze zbytku splacen dluh včetně úroků ve stanovené lhůtě. Následující úmor splátky je vypočten jako rozdíl mezi anuitou a úroky.

$$A = PV_A \times \frac{(1+i)^T \times i}{(1+i)^T - 1} \quad (3.1)$$

A..... anuita
 PV_Asoučasná hodnota anuity
 iúrok
 T stanovená doba

$$\text{Výpočet anuitní splátky} = 438\,000 \times \frac{(1+4,9\%)^4 \times 4,9\%}{(1+4,9\%)^4 - 1} \cong 123\,234 \text{ Kč}$$

Tabulka 3.4 Splátky úvěru

Rok	2019	2020	2021	2022
Anuita	123 234,-	123 234,-	123 234,-	123 234,-
Splátka (úmor)	101 772,-	106 759,-	111 990,-	117 479,-
Úrok	21 462,-	16 475,-	11 244,-	5 755,-
Zůstatek	336 228,-	229 469,-	117 479,-	0,-

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka 3.5 Účetní případy za rok 2019, příklad 3.3

Doklad	Text	Částka	MD	D
VVÚ	vznik úvěru	438 000,-	261	461
VBÚ	připsání úvěru	438 000,-	221	261
VBÚ	úhrada administrativního poplatku	2 000,-	568	221
FP	nákup automobilu	438 000,-	042	321
	DPH	91 980,-	343	321
VBÚ	úhrada FP	529 980,-	321	221
ID	zařazení do užívání	438 000,-	022	042
ID	odpis za rok 2019	80 300,-	551	082
VBÚ	zaplacené úroky 2019	21 462,-	562	221
VBÚ	zaplacení pojištění 2019	11 010,-	548	221
VBÚ	splátka úvěru 2019	101 772,-	261	221
VVÚ	splátka úvěru 2019	101 772,-	461	261

Zdroj: vlastní zpracování

Připsání úvěrové částky na účet a vznik závazku vůči bance či splátky tohoto úvěru neovlivňují náklady účetní jednotky, výsledek hospodaření ani výši daně z příjmů. Tyto částky jsou zrcadleny v rozvaze a výkazu cash flow. Avšak, jak je z příkladu zřejmé, úroky z úvěru ovlivňují výkaz zisků a ztráty a také výši daně z příjmů. To se týká i pojištění k majetku, poplatky a odpisy. Ke konkrétnímu příkladu se vztahuje i nárok na odpočet DPH podle zákona o dani z přidané hodnoty, kde jsou stanoveny podmínky (například § 73 plátce je povinen mít daňový doklad), Vychopen (2010).

Při koupi majetku na úvěr má tento druh nákupu řadu výhod.

Účetní jednotka nemusí mít větší množství volných peněžních prostředků, protože ty na pořízení majetku obdrží od úvěrové společnosti. To neznamená ovšem, že může mít pouze minimální výši peněžních prostředků, protože při uzavírání smlouvy je jedním z rozhodujících faktorů možnost úvěr splácet. Majetek získaný úvěrem se dostává po koupi ihned do vlastnictví účetní jednotky a může jej odpisovat. Účetní jednotka s ním nemůže však úplně volně nakládat, protože je omezena podmínkami stanovenými v úvěrové smlouvě (například zajišťovací právo).

K daňovým výhodám patří uplatnitelnost nákladů, jakožto odpisů majetku a úroků z úvěru (za stanovených podmínek, podle ZDP). Další výhody týkající se úvěru jsou již specifické pro daný druh úvěru (například revolvingový úvěr, a jeho možnost jej čerpat opakovaně, viz kapitola 2.2.2.). Každá úvěrová smlouva může dlužníka postavit před jiné podmínky, ať už příznivější pro něj, nebo pro věřitele. Určitou daňovou nevýhodou je, že majetek zatížený zajišťovacím právem vzniklým na základě uzavřené smlouvy o úvěru, může vlastník daňově odepisovat pouze na základě smlouvy o výpůjčce (§ 28 odstavec 4 ZDP).

Pořízením majetku formou úvěru ovšem staví účetní jednotku na pozici, kdy se musí zadlužovat, jelikož reálně je úvěr vykazován v rozvaze jako závazek. Zvyšování zadluženosti podniku bez ohledu na její optimální výši může pro potencionální investory budit dojem, že se firma zbytečně zadlužuje, Valouch (2012). Další nevýhodou může být prověřování dlužníkovi bonity a náročná administrativa v souvislosti s uzavřením smlouvy.

3.1.4 Komparace vybraných forem financování

Ke každému druhu financování jsme zhodnotili a vybrali nejdůležitější výhody a nevýhody každé z nich. Pro nejlepší rozhodnutí je ovšem potřeba sumarizovat naše zjištěné poznatky. Zaměříme se především na komparaci externích zdrojů financování, tedy leasingu a úvěru. Pořízení majetku z vlastních finančních prostředků spolu s důležitými aspekty předchozích dvou forem budou shrnuty v tabulce.

Z pohledu daňové uznatelnosti nákladů se liší leasing a úvěr hlavně v odpisech, které při financování prostřednictvím úvěru lze uplatnit jako daňově uznatelný náklad. Kdežto u leasingu nájemce majetek neodpisuje. Majetek je u leasingu veden pouze v podrozvahové evidenci, Vychopeň (2010).

U leasingu je také zkrácena doba nájmu v porovnání s dobou odpisování majetku (podle zákona o dani z příjmů), to se týká odpisové skupiny 2 až 6 (§ 21d, odstavec 2). Tato doba se zkracuje o 6 měsíců. Leasing se do uznatelných nákladů dostává nájemným a úvěr prostřednictvím úroků, Valouch (2012).

Dalším rozdílem jsou vlastnická práva k majetku, která u leasingu přechází na účetní jednotku až po skončení leasingové smlouvy. Do té doby všechna technická zhodnocení musejí být provedena se souhlasem pronajímatele. Tento problém se nevyskytuje u úvěru, kdy se už při samotném podpisu smlouvy stává účetní jednotka vlastníkem majetku a může s ním nakládat s určitým omezením podle úvěrové smlouvy. Při posouzení administrativní náročnosti je výhodnější leasing proti úvěru. Při leasingu stačí dodat pouze pár dokumentů a nájem je uskutečněn, kdežto u úvěru je potřeba zjistit bonitu klienta apod.

Pokud ovšem účetní jednotku nepřesvědčí tato srovnání, může to být tím, že je pro ni důležitá spíše konečná cena služby. Cena těchto služeb se mezi sebou příliš neliší. Ovšem pokud se účetní jednotka rozhodne předčasně ukončit s leasingovou společností smlouvu, může se ji to nehezky prodražit. A to se nezmiňujeme o tom, že k nabytí vlastnického práva majetku vůbec nedojde, takže účetní jednotka přijde o peníze i o majetek.

Když se na to podíváme z účetního pohledu, tak leasing představuje nesoulad s ekonomickou realitou, protože je vykazován na podrozvahových položkách, popřípadě v příloze k účetní závěrce nalezneme soupis majetku pořízeného na leasing. V případě malých účetních jednotek, které nepodléhají auditu, se další informace o leasingovém financování nijak neřeší. Pokud ovšem účetní jednotka auditu podléhá, je součástí kontroly účetních výkazů i příloha k účetní závěrce. V této příloze musí být uvedeny podrobné informace o leasingovém financování majetku, zejména se jedná o vykazování pohledávek a dluhů (§ 39 vyhlášky č. 500/2002 Sb.), sledování závazků a pohledávek z leasingu na podrozvahových účtech (ČÚS 001) a vedení majetku na podrozvahových účtech, ke kterému nemá účetní jednotka vlastnické právo (ČÚS 013). Reálně nevykazuje účetní jednotka závazky a ani majetek, který byl pořízen touto formou, i když ho vlastně používá pro svou ekonomickou činnost. U úvěru jsou zachycovány závazky vůči instituci v pasivech a majetek v aktivech v rozvaze.

Valach (2010), uvádí i důležité aspekty, které by měla účetní jednotka respektovat, mezi hlavní faktory patří:

- úrokové sazby a systém úvěrových splátek,
- metody odpisování a sazby odpisů,
- výše leasingových splátek,
- faktor času,
- daňové úspory.

Tabulka 3.6 Shrnutí hlavních aspektů pro rozhodování

	Leasing	Úvěr	Nákup z vlastních prostředků
Potřeba volných peněžních prostředků	Není třeba	Není třeba	Je žádoucí
Uznatelné náklady z hlediska ZDP	Nájemné podle podmínek dle ZDP	Odpisy, úroky a poplatky spojené s uzavřením smlouvy	Odpisy
Vliv na zadluženost (účetní hledisko)	Žádný	Existuje	Žádný
Vlastnictví majetku	Vlastní leasingová společnost do odkupu	Vlastní ÚJ	Vlastní ÚJ
Vliv především na výkazy	VZZ	Rozvaha, CF a VZZ	CF, rozvaha
Rizika spojená s pořízením	Veškeré opravy hradí nájemce, potřebný souhlas pronajímatele, hrozba ztráty majetku při neplacení	Při neplacení úvěru (ztráta důvěryhodnosti pro věřitele, ztráta majetku), požadovaná bonita	Náklady obětované příležitosti
Administrativní náročnost	Poměrně nízká	Poměrně vysoká	Skoro žádná
Odpisy uskutečňuje	Leasingová společnost	Vlastník	Vlastník

Zdroj: vlastní zpracování

3.2 Srovnávací metody

Účetní jednotka se může rozhodnout na základě námi zmíněných zhodnocení jednotlivých forem financování.

Pokud chce ovšem znát podrobnější cestu odtoku peněžních toků a zjistit, která z nich je nejvýhodnější, může k tomu využít jednu ze srovnávacích metod, které analyzují peněžní toky.

Mezi známé metody řadíme metodu diskontovaných výdajů a metodu čisté hodnoty výhody leasingu, Jindrová (2002), Valach (2010).

Při těchto metodách je podstatné respektovat faktor času. Protože nejvýhodnější bude varianta, kdy bude současná hodnota peněz nejnížší. Velmi dobré je i uvědomění si, jaké nám z jednotlivých forem financování plynou daňové úspory. Z úvěru máme daňovou úsporu z odpisů a z placených úroků z úvěru. Při nákupu za hotové se tato úspora zužuje na okruh odpisů a u leasingu má účetní jednotka daňovou úsporu z leasingových splátek.

Metoda diskontovaných výdajů

Neboli metoda současné hodnoty výdajů. K této metodě Valach (2010), uvádí čtyři kroky, podle kterých lze postupovat:

- kvantifikace výdajů, které vzniknou nájemci,
- určení výdajů, které by měl nájemce v souvislosti s úvěrem,
- aktualizace výdajů k času, ve kterém byly vynaloženy,
- volba varianty s nejnižšími diskontovanými výdaji.

Na následujícím příkladu si představíme, jak tato metoda funguje, pomocí srovnání financování leasingu (bez 1. navýšené splátky) a úvěru.

Příklad 3.4: Účetní jednotka chce v roce 2019 pořídit nový stroj za 1 500 000 Kč a rozhoduje se mezi leasingem a úvěrem. Stroj má stanovenou dobu životnosti na 7 let a řadí se do 2. odpisové skupiny a účetní jednotka chce uplatnit rovnoměrné odpisy (11 % a 22,25 %). Leasing bude stanoven na 5 let (s bezplatným převodem vlastnictví) a bude splácen ročními polhůtními splátkami, leasingová společnost 14 % výnosu (p. a.). Banka chce účetní jednotce poskytnout úvěr na plnou výši stroje s úrokem 14 % (p. a.) s dobou splatnosti na 4 roky a bude splácen anuitními splátkami vždy ke konci roku. Sazba daně z příjmů je stanovena na 19 %, náklady kapitálu zadlužené investice činí 15 %.

Pro výpočet je důležité stanovit kroky, které je třeba dodržet. Při financování majetku úvěrem plyne daňová úspora z odpisů a ze zaplacených úroků.

Pro stanovení výhodnosti tohoto způsobu financování musíme od vynaložených investic (přijatého úvěru v tomto případě) odečíst daňové úspory. Poté si podle zadání procent nákladů kapitálu zadluženého projektu vypočítáme diskontní faktor pro jednotlivé roky.

Dalším krokem je součin diskontního faktoru s výdaji. Součet těchto výsledků určuje jejich současnou hodnotu.

Diskontní faktor pro zadluženou investici:

$$DF = (1 + R_E)^{-t} \quad (3.2)$$

DF diskontní faktor

R_E náklady vlastního kapitálu

t jednotlivé roky investice

Tabulka 3.7 Diskontované výdaje pro bankovní úvěr

Rok	0	1	2	3	4	5
Investice (výše úvěru)	1 500 000,-	-	-	-	-	-
Odpis	-	165 000,-	333 750,-	333 750,-	333 750,-	333 750,-
Anuita	-	514 807,-	514 807,-	514 807,-	514 807,-	-
Úmor	-	304 807,-	347 480,-	396 127,-	451 585,-	-
Úrok	-	210 000,-	167 327,-	118 680,-	63 222,-	-
Zůstatek úvěru	1 500 000,-	1 195 193,-	847 713,-	451 586,-	1,-	-
Daňová ús. z odpisů	-	31 350,-	63 413,-	63 413,-	63 413,-	63 413,-
Daňová ús. z úroků	-	39 900,-	31 792,-	22 549,-	12 012,-	-
Výdaje	0	443 557,-	419 602,-	428 845,-	439 382,-	-63 413,-
Diskontní faktor	1	0,8696	0,7561	0,6575	0,5718	0,4972
Diskontované výdaje	0	385 717,-	317 261,-	281 966,-	251 239,-	-32 529,-
Současná hodnota výd.	1 203 654,-	-	-	-	-	-

Zdroj: vlastní zpracování

$$\text{Anuita} = 1\,500\,000 \times \frac{(1+14\%)^4 \times 14\%}{(1+14\%)^4 - 1} = 514\,807 \text{ Kč}$$

$$\text{Diskontní faktor} = (1 + 15\%)^{-t} \quad (1,2,3,4,5)$$

Poznámka: Zůstatek úvěru v posledním roce vyšel 1 Kč s ohledem na zaokrouhlování. Samozřejmě v reálném případě bude po 4 letech úvěr splacen celý.

Diskontní faktor se dá vypočítat i jiným způsobem, se kterým se seznámíme později. Při rozhodování o financování prostřednictvím leasingu postupuje stejným způsobem jako u úvěru s tím rozdílem, že u leasingu, bez 1. zvýšené splátky, plyne daňová úspora pouze ze splátek leasingu, protože majetek odpisuje leasingová společnost.

Tabulka 3.8 Diskontované výdaje pro leasing bez 1. zvýšené splátky

Rok	0	1	2	3	4	5
Splátka	-	436 925,-	436 925,-	436 925,-	436 925,-	436 925,-
Daňová ús. ze splátky	-	83 016,-	83 016,-	83 016,-	83 016,-	83 016,-
Výdaje	0	353 909,-	353 909,-	353 909,-	353 909,-	353 909,-
Diskontní faktor	1	0,8696	0,7561	0,6575	0,5718	0,4972
Diskontované výdaje	0	307 759,-	267 591,-	232 695,-	202 365,-	175 964,-
Současná hodnota výd.	1 186 374,-	-	-	-	-	-

Zdroj: vlastní zpracování

$$\text{Výpočet anuity} = 1\,500\,000 \times \frac{(1+14\%)^5 \times 14\%}{(1+14\%)^5 - 1} = 436\,925 \text{ Kč}$$

Na závěr je nutné porovnat výsledné současné hodnoty výdajů obou metod financování. U financování prostřednictvím úvěru činí současná hodnota výdajů 1 203 654 Kč, kdežto u financování leasingového, bez 1. navýšené splátky, se pohybujeme v částce 1 186 374 Kč. Jak již bylo zmíněno, při této metodě se posuzuje současná hodnota výdajů a její výhodnost. Nejvýhodnější je zdroj financování s nejnižší současnou hodnotou, což je v našem případě financování prostřednictvím leasingu bez 1. zvýšené splátky.

Pokud bychom měli příklad s leasingem se zvýšenou splátkou, postup by byl obdobný, až na daňovou úsporu, která vzniká navíc z časového rozlišení zvýšené splátky. Srovnání s pořízením z vlastních zdrojů se setkáme až na praktickém příkladu.

Metoda čisté výhody leasingu

Tato metoda srovnává čisté současné hodnoty u financování prostřednictvím leasingu a úvěru, Valach (2010), Valouch (2012).

Pokud vzorce pro výpočet čisté současné hodnoty jednotlivých forem financování chceme sloučit nebo převést do jednoho vzorce, vypočítáme čistou výhodu leasingu podle vzorce:

Čistá výhoda leasingu:

$$ČVL = K - \frac{(\sum_{n=1}^N L_n \times (1-d) + \sum_{n=1}^N d \times O_n)}{(1+i)^n} \quad (3.3)$$

Kkapitálový výdaj

L_n leasingové splátky v jednotlivých letech životnosti

d daňová sazba

O_ndaňové odpisy v jednotlivých letech životnosti

n jednotlivé roky životnosti

N.....doba životnosti

i úroková míra upravená o vliv daně z příjmů

Kapitálový výdaj představuje veškeré předpokládané výdaje, u kterých se předpokládá jejich přeměna na peněžní příjmy. V této práci se zaměřujeme na dlouhodobý majetek a jeho pořízení a formy financování. Kapitálové výdaje na pořízení dlouhodobého majetku se nám promítají do samotných výdajů na pořízení tohoto majetku. Čistou současnou hodnotu lze vypočítat jako rozdíl mezi diskontovanými příjmy a kapitálovým výdajem, Valach (2010).

Při výpočtu této metody porovnáváme již zmíněnou čistou současnou hodnotu. Pokud vyjde čistá současná hodnota u leasingu vyšší než u úvěru, je financování prostřednictvím leasingu výhodnější způsob a samozřejmě v opačném případě hovoříme o výhodě úvěrového financování.

Sloučením do námi použitého vzorce dojde k výsledku čísla kladného či záporného. Pokud nám výsledek vyjde kladné číslo, znamená to, že je čistá výhoda leasingu pozitivní, a tudíž můžeme hovořit o výhodnějším financování majetku formou leasingu. Při záporném výsledku hovoříme o negativitě a lze považovat za výhodnější úvěr.

4 Aplikace vybraných způsobu financování dlouhodobého majetku na praktickém příkladě

Obsahem této kapitoly bude seznámení se s účetní jednotkou a aplikace poznatků nabytých v předchozích kapitolách bakalářské práce.

Po aplikaci se budeme věnovat samotnému zhodnocení již proběhlé investice, protože účetní jednotka nedávno pořídila majetek a neplánuje v nejbližší době další majetek kupovat, abychom mohli doporučit nejlepší způsob financování. Přeneseme se zpět v čase a zhodnotíme, zda by uskutečněná investice mohla být financována lépe.

Celkovým závěrem bude výstup o zhodnocení investice a samotném dopadu na výkazy účetní jednotky, především na majetek, závazky a výsledek hospodaření.

4.1 Představení účetní jednotky

Vzhledem k přání účetní jednotky nezveřejňovat interní ani základní informace o ní, nebudeme uvádět její název a nahradíme jej fiktivním.

Účetní jednotka XYZ, s. r. o. se zabývá pestrým spektrem služeb. Účetní jednotka se věnuje montážím ocelových konstrukcí, rektifikací jeřábových drah, zámečnickými a svářečskými úkony, pracemi ve výškách a pronájmy plošin vybraných druhů. Mezi další služby poskytované účetní jednotkou patří pálení ocelových výpalků na CNC strojích. Vyrábí také tvarové výpalky podle technické dokumentace a dodávají vlastní ocelové plechy. Mezi novější služby, které účetní jednotka poskytuje patří mezinárodní silniční doprava.

Účetní jednotka (dále ÚJ) zatím nepřekročila hranici pro ověření účetní závěrky auditorem, ale brzy již tyto stanovené podmínky překročí, protože je ÚJ v období růstu. Narůstá nabídka služeb spolu s počtem zaměstnanců a klientů. K častým zákazníkům patří zahraniční společnosti.

4.2 Pořízení majetku a zhodnocení formy financování

Při narůstající nabídce služeb a vedle ní rostoucí poptávce, se ÚJ rozhodla rozšířit své stávající prostory o větší halu a pořízení dlouhodobého majetku.

Společnost XYZ, s. r. o. se v posledních 4 letech rozhodla pořídit nový majetek. V roce 2018 byl společností pořízen tahač MAN TGX 18.500 4X2 BLS, rok výroby 2017 a byl zařazen do odpisové skupiny 2.

Tento tahač byl pořízen formou finančního leasingu a jeho pořizovací cena bez DPH činila 1 979 736 Kč. V roce 2017 si společnost pořídila z vlastních finančních zdrojů.

Předmětem koupě byl jeřáb LIEBHERR LTM130/2.1., rok výroby 2001 s pořizovací cenou 2 900 000 Kč. A v roce 2016 byl pořízen prostřednictvím úvěru tahač MAN TGL 12.250 4X2 BL a jednalo se o nový předmět v hodnotě 2 286 305 Kč.

Protože mezi novější služby patří autodoprava, ke které je důležité vlastnit potřebné tahače, zaměříme se na analýzu financování tahače, který byl pořízen prostřednictvím finančního leasingu. Následně tuto investici porovnáme s možností úvěrovým financováním anebo financováním vlastními zdroji.

Obrázek 4.1 Ilustrační foto MAN TGX 18.500 4X2 BLS

Zdroj: <https://www.walter-leasing.com/cz/cs/p/tahace-navesu/man-tgx-18500-4x2-bls-p-00000e87>

Dlouhodobý majetek byl pořízen formou finančního leasingu, který společnosti XYZ, s. r. o. poskytla leasingová společnost Société Générale Equipment Finance   R, neboli SGEF.

Poplatek za zpracování smlouvy činil 2 500 Kč bez DPH, počet leasingových splátek se rovnal době leasingov   smlouvy tedy 60 měsíců. Splátky jsou pravideln   ve v  y  i 36 963,64 Kč za měsíc, bez DPH. Odkupn   cena tahače činí 1 000 Kč bez DPH. Spl  tkov   kalendár a smlouva o finančním leasingu jsou součastí p  ilohy číslo 1 a 2.

$$\text{Leasingová cena} = 60 \times 36\,964 + 2\,500 = 2\,220\,340 \text{ Kč}$$

$$\text{Leasingový koeficient} = \frac{2\,220\,340}{1\,979\,736} = 1,1215$$

Jak jsme uvedli v předchozích kapitolách leasingová cena je tvořena součtem leasingových splátek a nákladů související s pořízením, v našem případě se jedná o poplatek za uzavření smlouvy. Leasingový koeficient je podle očekávání větší než 1 a výše anuitní splátka je zde stanovena leasingovou společností ve výši 36 963,64 Kč za měsíc, zaokrouhlíme na 36 964 Kč. Tyto údaje zpracujeme do tabulky pro lepší přehlednost a možnost zpracování analýzy. Pro výpočet diskontního faktoru použijeme vzorec od Valach (2010), viz (4.1).

Jako první využijeme metodu diskontovaných výdajů a poté pro srovnání použijeme i metodu čisté výhody leasingu pro jednotlivé způsoby financování.

Diskontní faktor neboli odúročitel, Valach (2010):

$$DF = \frac{1}{(1+i)^t}, \text{ kde } i = \text{roční úroková sazba} \times (1 - \text{sazba daně z příjmů}) \quad (4.1)$$

Nejprve si odvodíme úrokovou sazbu pro výpočet diskontního faktoru. Použijeme vzorec pro odvození funkce v editoru excel (úroková míra). Výsledkem funkce je 3,91 %, zaokrouhlíme na 4 %.

$$\text{Výpočet } i = 4 \% \times (1 - 19 \%) = 0,0324$$

$$\text{Výpočet diskontního faktoru} = \frac{1}{(1+0,0324)^t \text{ (1,2,3,4,5)}}$$

Anuitní splátka byla určena leasingovou společností na měsíc, tyto částky pouze překleneme na roční. Zbytek ukazatelů počítáme obdobně jako u předchozích příkladů.

Tabulka 4.1 Současná hodnota výdajů pro leasing

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Splátka	-	443 568,-	443 568,-	443 568,-	443 568,-	443 568,-
Daňová ús. ze splátky	-	84 278,-	84 278,-	84 278,-	84 278,-	84 278,-
Výdaje	0	359 290,-	359 290,-	359 290,-	359 290,-	359 290,-
Diskontní faktor	1	0,9686	0,9382	0,9088	0,8803	0,8526
Diskontované výdaje	0	348 014,-	337 093,-	326 514,-	316 267,-	306 341,-
Současná hodnota výd.	1 634 228,-	-	-	-	-	-

Zdroj: vlastní zpracování

Současná hodnota výdajů pro leasing činí 1 634 228 Kč. Odpisy si společnost XYZ, s. r. o. nebude moci uplatnit, vzhledem k tomu, jak je finanční leasing koncipován. Daňová úspora plyne pouze ze splátek leasingu a protože byla smlouva uzavřena bez zvýšené leasingové splátky, jedná se o jedinou úsporu.

Společnost XYZ, s. r. o. uzavřela s leasingovou společností smlouvu o finančním leasingu, takže musí počítat s náklady, které s ním souvisejí. Náklady spojené s pořízením tahače na leasing jsou povinné pojištění, silniční daň, náklady spojené s uzavřením smlouvy, možné opravy a technické zhodnocení.

Následně převedeme údaje do tabulky v případě, že by společnost pořídila tahač prostřednictvím úvěru. Podmínky úvěru, tedy úrok by dosahoval 4 %, tahač je zařazen do 2. odpisové skupiny a bude odpisován zrychleně. Úvěr bude poskytnut na 5 let v plné výši pořizovací ceny tahače, která činí 1 979 736 Kč.

$$\text{Výpočet anuity} = 1\,979\,736 \times \frac{(1+4\%)^5 \times 4\%}{(1+4\%)^5 - 1} = 444\,702 \text{ Kč}$$

Tabulka 4.2 Současná hodnota výdajů pro úvěr

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Odpis	-	395 948,-	633 516,-	475 136,-	316 758,-	158 378,-
Anuita	-	444 702,-	444 702,-	444 702,-	444 702,-	444 702,-
Úmor	-	365 513,-	380 133,-	395 339,-	411 152,-	427 598,-
Úrok	-	79 189,-	64 569,-	49 364,-	33 550,-	17 104,-
Zůstatek úvěru	1 979 736,-	1 614 223,-	1 234 090,-	838 751,-	427 598,-	0,-
Daňová ús. z odpisů	-	75 230,-	120 368,-	90 276,-	60 184,-	30 092,-
Daňová ús. z úroků	-	15 046,-	12 268,-	9 379,-	6 375,-	3 250,-
Výdaje	0	354 426,-	312 066,-	345 047,-	378 144,-	411 361,-
Diskontní faktor	1	0,9686	0,9382	0,9088	0,8803	0,8526
Diskontované výdaje	0	343 303,-	292 786,-	313 570,-	332 863,-	350 738,-
Současná hodnota výd.	1 633 261,-	-	-	-	-	-

Zdroj: vlastní zpracování

Současná hodnota výdajů v případě poskytnutí úvěru v plné částce tahače činí 1 633 261 Kč. Což je z hlediska výhodnosti pořízení investice výhodnější způsob financování, protože současná hodnota výdajů v porovnání s leasingem je nižší.

Úvěr má spoustu výhod (například daňovou úsporu z odpisů), ale nesmíme opomenout náklady spojené s uzavřením úvěrové smlouvy (podmínky smlouvy, stanovený úrok, poplatky) a s pořízením majetku (pojištění, opravy).

Náklady spojené s pořízením tahače na úvěr jsou povinné pojištění, silniční daň, náklady spojené s uzavřením smlouvy, opravy a technické zhodnocení a odpisy a úroky z úvěru.

Pro úplné srovnání můžeme ilustračně nasimulovat situaci, kdyby si společnost XYZ, s. r. o. majetek pořídila z vlastních zdrojů. Při pořízení majetku z vlastních zdrojů účetní jednotka konkrétně vlastníci požadují vyšší výnos než je tomu v případě úvěru či leasingu. V našem příkladu si vlastníci stanovují ilustračně diskontní faktor 7 %.

Tabulka 4.3 Současná hodnota výdajů pro vlastní zdroje

Rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Investice	1 979 736,-	-	-	-	-	-
Odpis	-	395 948,-	633 516,-	475 136,-	316 758,-	158 378,-
Daňová ús. z odpisů	-	75 230,-	120 368,-	90 276,-	60 184,-	30 092,-
Výdaje	0	320 718,-	513 148,-	384 860,-	256 574,-	128 286,-
Diskontní faktor	1	0,9321	0,8687	0,8097	0,7547	0,7034
Diskontované výdaje	0	298 926,-	445 784,-	311 620,-	193 631,-	90 237,-
Současná hodnota výd.	1 340 198,-	-	-	-	-	-

Zdroj: vlastní zpracování

Jak jsme zmínili již v předchozích kapitolách, financování vlastními zdroji je představováno jako nejvýhodnější možnost pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Současná hodnota výdajů z tabulky 4.3 naše odhady potvrzuje. Současná hodnota ze všech druhů financování, které jsme uplatnili, je právě ve financování z vlastních zdrojů nejnižší, činí 1 340 198 Kč. Je důležité zmínit ale i negativa spojená s tímto tvrzením. Například viz zmíněné náklady obětované příležitosti.

Následně srovnáme financování prostřednictvím leasingu a úvěru metodou čisté výhody leasingu. Srovnání s vlastními zdroji bylo pouze ilustračně použito pro metodu diskontovaných výdajů. Použijeme vzorec pro čistou výhodu leasingu (vzorec 3.3.).

$$\begin{aligned} \check{V}L = & 1\,979\,736 - \frac{443\,568 \times (1-0,19) + 0,19 \times 395\,948}{(1+0,0324)^1} - \frac{443\,568 \times (1-0,19) + 0,19 \times 633\,516}{(1+0,0324)^2} - \\ & \frac{443\,568 \times (1-0,19) + 0,19 \times 475\,136}{(1+0,0324)^3} - \frac{443\,568 \times (1-0,19) + 0,19 \times 316\,758}{(1+0,0324)^4} - \\ & \frac{443\,568 \times (1-0,19) + 0,19 \times 158\,378}{(1+0,0324)^5} = -968 \text{ Kč} \end{aligned}$$

Podle vzorce vyšel výsledek 968 ovšem v záporné hodnotě. Dochází pouze k potvrzení našeho předtím vypočteného výsledku o nevýhodnosti leasingu. Pokud srovnáme čistou současnou hodnotu úvěru 1 633 261 Kč a čistou současnou hodnotu leasingu 1 634 228 Kč ($1\,634\,228 - 1\,633\,261 = 967$), vyjde výsledek 967 Kč. Vzniklý rozdíl mezi oběma metodami je způsoben zaokrouhlováním.

Jelikož společnost XYZ, s. r. o. již majetek pořídila prostřednictvím leasingu, nelze doporučit změnu. Lze pouze apelovat na zvážení situace do budoucna při pořizování nového majetku do společnosti.

Rozhodnutí o finančním leasingu mělo ve společnosti XYZ, s. r. o. vliv na výsledek hospodaření z titulu rozpouštění nákladů v každém období, kdy bylo důležité náklady časově rozlišit.

Většina příjmů společnosti XYZ, s. r. o. plyne z uhrazených pohledávek, proto se management rozhodoval mezi úvěrovým a leasingovým způsobem financování majetku. Rozdíl mezi financováním prostřednictvím úvěru a financováním prostřednictvím leasingu nebyl tak značný, ale existuje. Při rozhodování mohly hrát značnou roli úvěrové podmínky, administrativní náročnost, výše úroku v roce investice, samotná cena a další aspekty, které vedly k rozhodnutí společnosti pro finanční leasing.

5 Závěr

Cílem bakalářské práce bylo charakterizovat dlouhodobý majetek jako předmět účelný k tomu, aby účetní jednotka mohla vykonávat svou ekonomickou činnost. Bakalářská práce se zabývá dílčími způsoby pořízení majetku a způsoby jeho financování pomocí jednotlivých zdrojů krytí. Vlastní řešení závěrečné práce vycházející z teoretických základů spočívá ve srovnání vybraných forem financování a jejich praktické aplikaci na konkrétní vybrané společnosti. Výsledkem je navržení nejvýhodnějšího způsobu financování.

Ve druhé kapitole je charakterizován dlouhodobý hmotný majetek, způsoby jeho pořízení, oceňování, odpisování a možnosti technického zhodnocení. Mezi důležité patří charakterizování jednotlivých zdrojů financování. Následující kapitola rozebírá vybrané formy financování na praktických příkladech. Součástí třetí kapitoly je poukázání na klady a zápory jednotlivých forem financování a sumarizace důležitých aspektů v tabulce. Čtvrtá kapitola, praktická, je zaměřena na konkrétní účetní jednotku a její situaci v minulosti, kdy učinila rozhodnutí o pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Cílem kapitoly bylo zjištění, zda rozhodnutí účetní jednotky bylo výhodné a zda nemohla využít jiného zdroje pro financování vybraného majetku.

Přestože účetní jednotky mohou pořídit dlouhodobý hmotný majetek vlastní činností nebo jej mohou vložit či získat darem, k velmi častým způsobům pořízení patří právě koupě či pořízení majetku prostřednictvím leasingové či úvěrové společnosti. Důvodem může být praktičnost a jednoduchost pořízení majetku tímto způsobem. Právě ale tyto způsoby pořízení jsou pomyslnou křižovatkou pro rozhodování, které mohou ovlivnit budoucí chod účetní jednotky. Ať už je kladena otázka, zda majetek vůbec pořídit, zda je efektivní právě tento majetek, nebo otázka, jak tento majetek financovat a zda zrovna vybraný způsob financování bude pro účetní jednotku výhodný. K velmi důležitým aspektům, které podpoří rozhodnutí účetní jednotky, je otázka promítnutí pořízení dlouhodobého hmotného majetku do aktiv účetní jednotky, výsledku hospodaření a závazků. Dále je to otázka, jaké náklady ovlivní výsledek hospodaření a výši daně z příjmů jako nákladu účetní jednotky.

Z praktické části na společnosti XYZ, s. r. o. jsme učinili rozhodnutí, že nejvýhodnějším způsobem financování kromě financování vlastními zdroji, je koupě majetku prostřednictvím úvěru.

Vždy ale záleží na podmínkách, které nám jednotlivé společnosti nabízí. Důležitý je i charakter účetní jednotky, její momentální ekonomická situace a její finanční možnosti. Je tedy podstatný i čas, ve kterém se účetní jednotka rozhodne a podmínky, za kterých bylo rozhodnutí učiněno.

Seznam použité literatury

Knižní literatura

BENDA, Václav. *Leasing: právní, účetní a daňové postupy v praxi včetně příkladů*. 3. vyd. Praha: Polygon, 2006. 383 s. ISBN 80-7273-132-7.

DUŠEK, Jiří. *Vyhnete se chybám v účetnictví: rady, řešení, praktické rady*. Praha: Grada Publishing, 2014. 124 s. ISBN 978-80-247-5433-8.

DVOŘÁK, Petr. *Bankovníctví pro bankéře a klienty*. 3. vyd. Praha: Linde, 2005. 681 s. ISBN 80-7201-515-X.

HRUŠKA, Vladimír. *Účetní případy pro praxi 2019*. Čtvrté vydání. Praha: Grada Publishing, 2019. 232 s. ISBN 978-80-271-2250-9.

JINDRÁK, Jaroslav. *Sbírka souvztažností k účtům směrné účtové osnovy: se vzorovou účtovou osnovou s rozsáhlejšími opravami pro rok 2016 : příručka pro účetní a jiné ekonomické pracovníky*. Olomouc: ANAG, 2016. 294 s. ISBN 978-80-904256-7-5.

JINDROVÁ, Blanka. *Leasing: chyby a problémy*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, 2002. 95 s. ISBN 80-247-0132-4.

KANTNEROVÁ, Liběna. *Základy bankovníctví: teorie a praxe*. V Praze: C.H. Beck, 2016. 213 s. ISBN 978-80-7400-595-4.

KOUT, Petr a Tomáš LÍBAL. *Komplikované účetní případy a jejich daňové dopady*. 3. vydání. Praha: VOX, 2017. 360 s. ISBN 978-80-87480-55-7.

PROKÚPKOVÁ, Danuše a Michal SVOBODA. *Jak číst účetní výkazy vybraných účetních jednotek*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 150 s. ISBN 978-80-7478-522-1.

PRUDKÝ, Pavel a Milan LOŠŤÁK. *Hmotný a nehmotný majetek v praxi: komentář, příklady, výklad změn*. 17. vydání. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2017. 350 s. ISBN 978-80-7554-063-8.

RYNEŠ, Petr. *Podvojně účetnictví a účetní závěrka: průvodce podvojným účetnictvím k 1.1.2019*. 19. vydání. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2019. 1079 s. ISBN 978-80-7554-192-5.

ŠEBESTÍKOVÁ, Viola. *Účetní operace kapitálových společností: daňové a právní souvislosti*. 3. vyd. Praha: Grada Publishing, 2011. 250 s. ISBN 978-80-247-4018-8.

ŠTEKER, Karel a Milana OTRUSINOVÁ. *Jak číst účetní výkazy: základy českého účetnictví a výkaznictví*. 2.vydání. Praha: Grada Publishing, 2016. 284 s. ISBN 978-80-271-0048-4.

VALACH, Josef. *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 513 s. ISBN 978-80-86929-71-2.

VALOUCH, Petr. *Leasing v praxi: praktický průvodce*. 5. vyd. Praha: Grada Publishing, 2012. 116 s. ISBN 978-80-247-4081-2.

VOLKÁNOVÁ, Zdenka. *Podvody v účetnictví firem: jak se jim bránit*. Praha: Linde Praha, 2014. 189 s. ISBN 978-80-7201-945-8.

VYCHOPĚŇ, Jiří. *Finanční leasing z účetního a daňového pohledu*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 157 s. ISBN 978-80-7357-590-8.

Časopisecká literatura

BELLOVÁ, Jana, Jaroslav ZLÁMAL a Eva BOHANESOVÁ. Finanční a daňové aspekty investiční činnosti. *Daně a právo v praxi*. 2018, **2018**(10), 30. ISSN 1211-7293.

DĚRGEL, Martin. Zákonnou rezervou není jen rezerva na opravy majetku. *Daně a právo v praxi*. 2019, **2019**(2), 9-11. ISSN 1211-7293.

DĚRGEL, Martin. Finanční a operativní leasing v účetnictví a daních. *Daně, účetnictví: vzory a případy*. 2019, **2019**(3), 2-120. ISSN 1213-9270.

HRUŠKA, Vladimír. Souvztažnosti v souvislostech - průvodce účtováním. *Daně, účetnictví: vzory a případy*. 2019, **2019**(9-10), 9-24. ISSN 1213-9270.

KORTANOVÁ, Nikola. Dlouhodobý hmotný majetek. *Účetnictví nevýdělečných organizací a obcí*. 2019, **2019**(4), 17-22. ISSN 1213-3493.

MACHÁČEK, Ivan. Hmotný majetek a způsoby jeho vyřazení z obchodního majetku fyzické osoby. *Daně a právo v praxi*. 2019, **2019**(10), 14. ISSN 1211-7293.

MACHOVÁ, Helena. Technické zhodnocení a opravy majetku. *Daně a účetnictví bez chyb, pokut a penále*. 2019, **2019**(10), 37-39. ISSN 1214-522X.

MACHOVÁ, Helena. Časové rozlišení nákladů a výnosů. *Daně a účetnictví bez chyb, pokut a penále*. 2019, **2019**(7-8), 52-54. ISSN 1214-522X.

MACHOVÁ, Helena. Změna vstupní ceny a odpisy. *Daně a účetnictví bez chyb, pokut a penále*. 2019, **2019**(3), 50-52. ISSN 1214-522X.

PELCL, Luděk. Majetek a závazky - účetní a daňový pohled. *Daně, účetnictví: vzory a případy*. 2019, **2019**(11-12), 2-186. ISSN 1213-9270.

SEDLÁČKOVÁ, Iva. Odcizený majetek výdaje spojené s pořízením. *Daně a účetnictví bez chyb, pokut a penále*. 2019, **2019**(6), 20-22. ISSN 1214-522X.

VANČUROVÁ, Pavlína. Účetní, daňové a controllingové pojetí odpisů. *Účetnictví v praxi*. 2019, **2019**(4), 27-29. ISSN 1211-7307.

VANČUROVÁ, Pavlína. Pořízení, oceňování a způsoby vyřazení. *Účetnictví v praxi*. 2019, **2019**(10), 29-33. ISSN 1211-7307.

Databáze z vědeckých konferencí

VOLKÁNOVÁ, Zdenka. *Problematika oceňování strojů a výrobních zařízení v rámci oceňování podniku jako celku ; Valuation of machinery and equipment in the company valuation process* [online]. 2012, , 144-153 [cit. 2020-01-05]. ISSN edsbas. Dostupné z: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsbas&an=edsbas.46A5F0A&scope=site>

JAROŠ, Jaroslav, Vlastimil MELICHAR a Libor ŠVADLENKA. OPTIMAL CAPITAL STRUCTURE AS A TOOL OF COMPANY COMPETITIVENESS. *International Multidisciplinary Scientific Conference on Social Sciences* [online]. 2014, , 527-534 [cit. 2020-01-05]. ISSN 23675659. Dostupné z: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edb&an=117051340&scope=site>

Internetové články

BENEŠ, Miroslav. Leasing versus spotřebitelský úvěr. In: *IDNES.cz* [online]. Praha: MAFRA, 2001 [cit. 2020-01-08]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/finance/pojisteni/leasing-versus-spotrebitelsky-uver.A011109_101423_fi_osobni_mir

BOHDALOVÁ, Marie. Účtování úvěru. In: *Uctovani.net* [online]. 2013 [cit. 2020-01-08]. Dostupné z: <https://www.uctovani.net/clanek.php?t=Uctovani-uveru&idc=93>

Co to je hypoteční úvěr? In: *FINANCE.CZ* [online]. Praha: Mladá fronta [cit. 2020-01-08]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/bydleni/hypoteky/abeceda-hypotek/definice/>

MAREK, Karel. K úvěru a zápůjčce. *Bulletin advokacie: stavovský časopis české advokacie* [online]. 2015, **2015**(6) [cit. 2020-01-08]. Dostupné z:

<http://www.bulletin-advokacie.cz/k-uveru-a-zapujcce?browser=mobi>

TRYNER, Miroslav. Daně: odpisové skupiny určují, jak dlouho majetek odepisovat.

In: *EURO* [online]. Praha: Mladá fronta, 2019 [cit. 2020-01-08]. Dostupné z:

<https://www.euro.cz/byznys/odpis-odpisove-skupiny-hmotneho-majetku-auto-tabulka-kalkulacka-1458462>

Zákony, vyhlášky a další právní předpisy

Zákon č. 89/2012 Sb.: Zákon občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2012, částka 33, číslo 89. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

Zákon č. 90/2012 Sb.: Zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2012, částka 34, číslo 90. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-90?text=zákon+o+obchodních+korporacíh>

Zákon č. 151/1997 Sb.: Zákon o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku). In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 1997, částka 54, číslo 151. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1997-151>

Zákon č. 190/2004 Sb.: Zákon o dluhopisech. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2004, částka 63, číslo 190. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-190?text=zákon+o+dluhopisech>

Zákon č. 235/2004 Sb.: Zákon o dani z přidané hodnoty. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2004, částka 78, číslo 235. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-235>

Zákon č. 526/1990 Sb.: Zákon o cenách. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 1990, částka 86, číslo 526. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1990-526>

Zákon č. 563/1991 Sb.: Zákon o účetnictví. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 1991, částka 107, číslo 563. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-563>

Zákon č. 586/1992 Sb.: Zákon České národní rady o daních z příjmů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 1992, částka 117, číslo 586. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-586>

Vyhláška č. 500/2002 Sb.: Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2002, částka 174, číslo 500. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-500>

Vyhláška č. 504/2002 Sb.: Vyhláška, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví. In: *Sbírka zákonů České republiky*. ročník 2002, částka 174, číslo 504. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-504>

Český účetní standard pro podnikatele č. 001 ÚČTY A ZÁSADY ÚČTOVÁNÍ NA ÚČTECH

Český účetní standard pro podnikatele č. 013 DLOUHODOBÝ NEHMOTNÝ A HMOTNÝ MAJETEK

Český účetní standard pro podnikatele č. 019 NÁKLADY A VÝNOSY

Seznam zkratek

aj.	a jiné
apod.	a podobně
CF	cash flow (výkaz o peněžních tocích)
CNC	computer numerical control (počítačem řízený obráběcí stroj)
č.	číslo
ČÚS	český účetní standard
ČVL	čistá výhoda leasingu
D	strana dal
DHM	dlouhodobý hmotný majetek
DNM	dlouhodobý nehmotný majetek
DPH	daň z přidané hodnoty
EAT	earnings after taxes (nerozdělený zisk)
FP	faktura přijatá
ID	interní doklad
Kč	koruna
MD	strana má dáti
p.a.	per anual (ročně)
Sb.	sbírka
SGEF	Société Générale Equipment Finance (leasingová společnost)
s.r.o.	společnost s ručením omezeným
TZ	technické zhodnocení
USA	United States of America (Spojené státy americké)
ÚJ	účetní jednotka
ús.	úspora
VBÚ	výpis z bankovního účtu
výd.	výdaj
VVÚ	výpis z úvěrového účtu
VZZ	výkaz zisku a ztráty
ZDP	zákon o daních z příjmů
ZoÚ	zákon o účetnictví

Seznam tabulek a obrázků

Tabulka 3.1 Pořízení stroje koupí

Tabulka 3.2 Odpisy za rok 2018

Tabulka 3.3 Karta časového rozlišení leasingu

Tabulka 3.4 Splátky úvěru

Tabulka 3.5 Účetní případy za rok 2019, příklad 3.3

Tabulka 3.6 Shrnutí hlavních aspektů pro rozhodování

Tabulka 3.7 Diskontované výdaje pro bankovní úvěr

Tabulka 3.8 Diskontované výdaje pro leasing bez 1. zvýšené splátky

Tabulka 4.1 Současná hodnota výdajů pro leasing

Tabulka 4.2 Současná hodnota výdajů pro úvěr

Tabulka 4.3 Současná hodnota výdajů pro vlastní zdroje

Obrázek 4.1 Ilustrační foto MAN TGX 18.500 4X2 BLS

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 5.5.2020

.....
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

Příloha číslo 1 – Splátkový kalendář daňový doklad

Příloha číslo 2 – Smlouva o finančním leasingu